

SPOJENÁ ŠKOLA
MOKROHÁJSKA 3
844 13 BRATISLAVA

MOKY 3

číslo 2, 2018/19

Školský časopis: <https://mokrohajska3.edupage.org/text2/>

Z OBSAHU VYBERÁME:

Kalendár osobností na 1. polrok (Dokázali vyniknúť aj napriek svojmu postihnutiu)

Všeličo ku Dňu detí

Anketa o šťastí

Zo školských udalostí

Moky na cestách

For English readers

Zo sveta zaujímavostí

Bývalí absolventi – Marek Pavle

Kopla ma múza

Kinotip – Bohemian Rhapsody

Zábava

...a veľa ďalších zaujímavých príspevkov... ☺

**Najbližšie zimné číslo vyjde
v decembri 2019 ☺**

SLOVKO NA ÚVOD: Je každý kováčom svojho šťastia?

Šťastie je krásna vec. Sám sa niekedy zaoberám touto otázkou. Prišiel som na to, že v živote mám šťastie. Myslím si, že najviac je, ak mám oporu v rodine, ktorá nás podrží v každej situácii. Samozrejme by mal mať človek aj kamarátov, s ktorými je rád = šťastný. Musím povedať, že je pekné byť šťastným. Myslím si, že do určitej časti sa dá šťastie kúpiť, ale prirodzené šťastie – z toho sa budeme v tej chvíli tešiť najviac. Byť šťastným je niečo krásne. Sú ľudia, ktorí šťastia majú viac, než dosť a tí, ktorí majú menej šťastia, musia sa snažiť, aby mohli byť šťastní. Preto by mali mať prácu, šport, záľuby, ktoré ich bavia, majú radi a hneď by mali krajší život. Aj ja sa snažím robiť šťastným napriek prekážkam, ktoré v živote mám.

(Erik Frey, 2.OA)

Krásne leto, veľa slnka a radosti zo života Vám praje
celá redakcia!!!

Na čísle spolupracovali:

Dana Krajčovičová, PaedDr. Katarína Šaradinová, Mgr. Petra Zváčková, Marek Pavle, Gréta Cziferiová, Erik Frey, Kristína Froncová, Emil Hrebeň, Lucia Husárová, Terézia Kovarovičová, Zuzana Molnárová, Rebeka Orbanová, Jonatán Pavelka, Ján Smriga, Tibor Šimek a ostatní členovia krúžku Moky 3

FOTO

Stretnutie redakčnej rady v OC Galéria Lamač, zľava Michal Žiak z III. OA, šéfredaktor Matej Horváth z III. G, , Oskar Stančiak z I. SVC, koordinátorka PaedDr. Daniela Bauerová a Samuel Béreš z III.G

Kalendár osobností 2019

Nesnaž sa zapadať, keď Tvojím osudom je vynikať!

Spracovali: Zuzana Molnárová, Terézia Kovarovičová a Emil Hrebeň zo IV. G, Lucia Husárová a redakcia

Zdroj foto: web

Január: Marika Gombitová (ochrnutie dolných končatín od 24. r. života)

*12. 9. 1956, Turany nad Ondavou, Československá republika

- kráľovná slovenského popu
- vyrastala v rodine, kde hudba mala svoje čestné miesto, jej hudobný vzor bola Janis Joplin, spievať začala ako 13 ročná so svojimi bratmi v skupine Matador, potom v skupine Profily, napokon v skupine Modus
- do r. 1980 nahrala so skupinou Modus 2 slovenské a 1 anglický album, absolvovala stovky koncertov doma i v zahraničí; nahrala i 2 sólové albumy, zahrala si hlavnú úlohu v muzikáli Neberte nám princeznú
- počas návratu z koncertného turné v Brne dňa 30. 11. 1980 sa jej stala vážna autonehoda, po ktorej zostala ochrnutá, avšak po autonehode koncertuje naďalej, okrem iného 4-krát vypredala pražskú Lucernu
- získala ocenenie Žena 21. storočia (2007), bola uvedená do Siene slávy v súťaži Osobnosť televíznej obrazovky (2015)

Február: Stephen Hawking (amyotrofická laterálna skleróza od 21. r. života)

*8. 1. 1942, Oxford, Veľká Británia – † 14. marec 2018, Cambridge, Veľká Británia

- fyzik, kozmológ a matematik,
- získal doktorát z kozmológie na Cambridge University. Jeho výskum sa zaoberal teoretickou kozmológiou a kvantovou gravitáciou.
- v 21 bol diagnostikovaný na ALS (amyotrofickú laterálnu sklerózu = druh motorickej poruchy),
- hoci mu doktori dávali 3 roky života, a hoci mu postupne vypovedali službu ruky, nohy, hlas, naďalej fungoval pomocou PC, ktorý ovládal jediným prepínačom, písal prednášky, študoval, pracoval s internetom, zahral si v niekoľkých seriáloch,
- získal množstvo ocenení, napr. Medailu Alberta Einsteina (1979), Prezidentskú medailu slobody (2009)

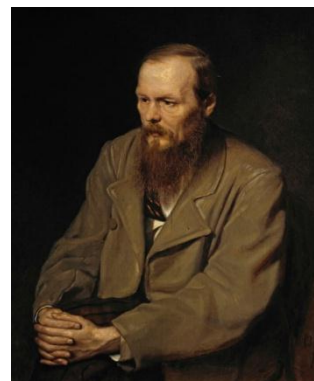
Kalendár osobností 2019

Nesnaž sa zapadať, keď Tvojím osudom je vynikať!

Marec: Fjodor Michajlovič Dostojevskij (epilepsia)

*11. 11. 1821, Moskva - † 9. 2. 1881, Petrohrad

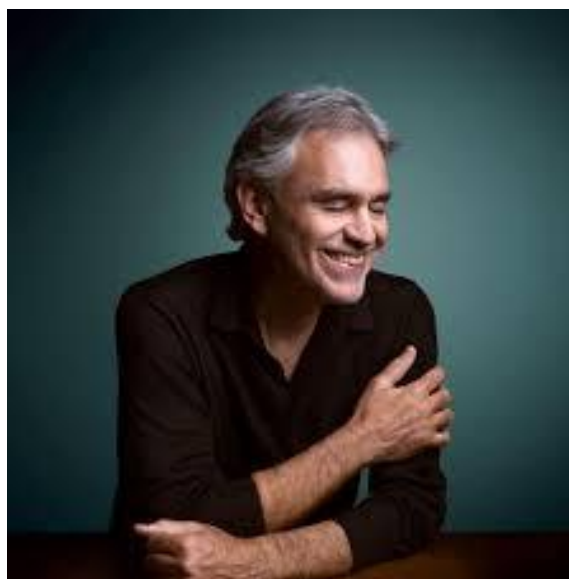
- ruský spisovateľ a mysliteľ, predchodca existencializmu, filozof
- pochádzal z chudobnej šľachty rodiny lekára, matka mu zomrela ako 17 ročnému, keď mal 18 rokov, jeho otec bol zavraždený, pravdepodobne vlastnými poddanými
- v r. 1849 bol uväznený, vo väzbe sa jeho zdravotný stav zhoršil, ďalšími nešťastiami bola smrť jeho manželky a brata
- napriek chorobe sa zapísal do dejín prvým psychologickým románom Zločin a trest, či dielom Bratia Karamazovci

Apríl: Andrea Bocelli (zelený zákal od narodenia, oslepnutie od 12. r. života)

*22. 9. 1958, Lajatico, Taliansko

- taliansky tenorista,
- musel o svoje miesto na svete bojovať už pred narodením, jeho matku počas tehotenstva trápil zápal slepého čreva a lekári ju presviedčali, aby sa nenarodeného dieťaťa vzdala, nakoľko by sa nemuselo narodiť zdravé,
- narodil sa so zeleným zákalom, ktorý sa naplno rozvinul v 12 rokoch, keď definitívne oslepol. To mu nezabránilo žiť plnohodnotný život, ktorý si však musel tvrdo vybojovať,
- svoj hudobný talent prejavil už v detstve. Hudba bola preňho dlhé roky len koníčkom, ktorému sa venoval, až keď mal splnené všetky povinnosti. Pred rokmi sa rozhodol pre štúdium práva, ktoré aj úspešne ukončil, niekoľko rokov si skutočne zarábal ako právnik, no popri tom sa čoraz viac venoval hudbe,
- kariéru mu pomohol rozbehnúť jeho rodák z Talianska, spevák Zucchero. Bocelliho objavil v bare, kde hrával na klavíri a spieval. Jeho talent ho okamžite zaujal a ponúkol mu spoluprácu na duete Miserere. Ten sa stal okamžite hitom a Andrea Bocelli medzinárodnou hviezdou.
- Andrea Bocelli sa riadil v živote týmto heslom: „Sen sa môže stať skutočnosťou, len ak sa oň húževnato a čestne usilujeme.“
- Albumy: Bocelli 1995, Viaggio Italiano 1995, Romanza
- Ocenenia: World Music Award pre najlepšieho interpreta klasickej hudby (2002, 2006, 2010).

Kalendár osobností 2019

Nesnaž sa zapadať, keď Tvojím osudom je vynikať!

Máj: Ludvig van Beethoven (ochorenie vnút. ucha od 30. r., ohluchnutie od 49. r. života)

*16. 12. 1770, Bonn, Nemecko – † 26. 3. 1827, Viedeň, Rakúsko

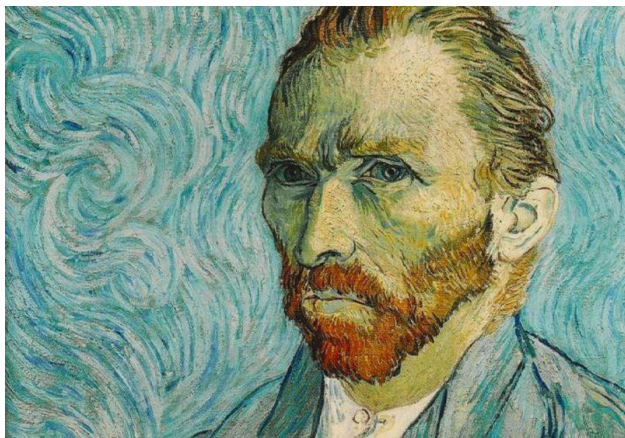
- nemecký hudobný klasicista
- prísny otec (alkoholik) chcel z neho vychovať zázračné dieťa, budil ho o polnoci kvôli cvičeniu na klavíri, čo narušovalo vývoj chlapca, bol často unavený a nesústredený
- ako 13 ročný hral na čembale a viedol v kniežacom orchestri, komponoval komornú hudbu, dostával pravidelný plat ako druhý dvorný organista panovníka
- ako 26 ročný podniká koncertné turné do Prahy, Bratislavy a Berlína, preslávil sa ako klavírny virtuóz, majster improvizácie
- v 30tich rokoch sa u neho prejavila otoskleróza, stav sa postupne zhoršoval, sluchová porucha bola spojená s trýznivým ušným šumom, až ako 49 ročný úplne ohluchol
- počas jeho života sa nevedelo, prečo ohluchol, preto on sám požiadal, aby sa po jeho smrti urobila pitva, ktorá však tiež nič neukázala, dnes sú už však dôkazy, že v jeho vlasoch sa našiel 100-násobok optimálnej hodnoty olova, čo zapríčinilo, že už počas života bol náladový a zlostný
- tvorba: deväť symfónií, päť klavírných koncertov, operety, klavírne piesne, omše, oratóriá

Jún: Vincent van Gogh (bipolárna porucha osobnosti)

*30. 3. 1853, Zundert, Holandsko, - † 29. 7. 1890, Auvers-sur-Oise, Francúzsko

- holandský maliar, jedna z najväčších osobností výtvarného umenia
- nie je presne známe, čím trpelo jeho zdravie, špekuluje sa o epilepsii, bipolárnej poruche (vážne psychické ochorenie), úpale, akútnej prerušovanej porfýrii (vzácné ochorenie červených krviniek), otrave olovom, otrave digoxínom (látkou, ktorú produkovali rastliny náprstníky, ktoré ho liečili z epilepsie), Ménièreovej chorobe (ochorenie vnútorného ucha), ba dokonca o syfilise (pohlavná choroba) či závislosti na absinte (druh alkoholu),
- je neslávne známy aj tým, že prišiel o kus ľavého ucha, za čo podľa rôznych teórií môže byť jeho psychická porucha, alebo hádka s jeho vzorom, maliarom Paulom Gauguinom
- za 10 rokov svojej maliarskej kariéry vytvoril 900 malieb a ďalších 1100 kresieb – z nich však počas svojho života predal iba jeden jediný obraz (jeho sláva rapídne stúpala až po jeho smrti)

Dotazník k Medzinárodnému dňu detí

Pripravil: Michal Žiak, 3.OA

Deti sa naňho tešia. Čo je to? Odpoveďou na túto hádanku je Medzinárodný deň detí, ktorý na Slovensku oslavujeme každoročne 1. júna. V súvislosti s tým, že je ten deň už sa dverami som sa rozhodol urobiť dotazník zo žiakmi z 1. stupňa našej základnej školy. Tentoraz som si vybral tretiakov, ktorým som položil nasledujúce otázky. Za vyplnenie dotazníka ďakujem žiakom tretieho ročníka a zároveň ďakujem ich pani triednej učiteľke Dr. Frindrichovej za to, že som sa na tieto otázky mohol žiakov opýtať:

1. Čo pre teba znamená Medzinárodný deň detí?

- Špeciálny.
- Super deň.
- Je to super deň.
- Normálny deň.
- Zaujímavý deň.
- Veľmi zábavný deň.
- Nevie

2. Je to pre teba sviatočný deň?

- Áno.
- Asi.
- Áno, je to pre mňa sviatočný deň.
- Nie.
- Ani nie.
- Áno.
- Áno.

3. Ako tráviš tento deň?

- Na Kačine.
- V kine.
- Hrá sa.
- Na Kačine.
- Hrá sa.
- Donesiem si Carnotaurusa.
- Chodíme na zmrzlinu.
- Hrá sa.

4. Medzinárodný deň detí je čas, kedy sa v Tvojom okolí koná viacero podujatí k MDD.

Navštívil si niekedy nejaké?

- Nie.
- Áno.
- Asi som bol.
- Áno, boli sme.
- Chodím len na Kačín, ktorý organizuje naša škola.
- Nevie.

5. Dostal si na MDD aj nejaké darčeky? Ak áno, ktoré darčeky si dostal?

- Plyšového škrečka, fixky.
- Plastového pavúka.
- Asi.
- Keksíky, cukríky, trička, fixky.

- Áno.
- Plyšovú korytnačku.
- Od mamy som dostala medvedíka.

6. Aký je tvoj najobľúbenejší darček k MDD?

- Schleich kôň. (Schleich je nemecká firma, ktorá vyrába ručne maľované figúrky, hlavne zvierat, napr. koní, ale aj drakov, rytierov, atď., pozn. red.)
- Pavúk.
- Neviem.
- Zmrzlina.
- Netuším.
- Schleich.
- Schleich ježko.

7. Aký darček si praješ k MDD tento rok?

- Ísť k moru.
- Nejakú postavičku.
- Ešte neviem.
- Neviem.
- Lego raketoplán.
- Schleich Spinosaurusa.
- Peračník alebo zošit s jedným dievčatkom.

Z histórie Dňa detí

Pripravila: Lucia Husárová, 3.G
Foto: internet

Idea, aby vznikol Medzinárodný deň detí, siaha do roku 1925. Vtedy sa vo švajčiarskej Ženeve konala Svetová konferencia pre blaho detí. Delegáti z 54 štátov schválili deklaráciu, v ktorej sa zaoberali chudobou, detskou prácou, vzdelaním a ďalšími otázkami.

Vlády vo viacerých krajinách na základe programu konferencie zaviedli deň detí, aby im urobili radosť a poukázali na ich problémy. **Nie je úplne jasné, prečo bol za sviatok detí zvolený 1. jún. Podľa jednej z verzií v roku 1925 čínsky generálny konzul v americkom meste San Francisco zhromaždil skupinu čínskych sirôt a pripravil im sviatok Festival člnov - drakov. Akcia sa konala práve 1. júna.** V ten istý deň v Ženeve rokovali odborníci na Svetovej konferencii pre blaho detí. Rozhodne však MDD patrí medzi obľúbené sviatky - tento deň ho slávia vo vyše 20 štátoch.

MDD má vraj aj svoju zástavu (obr. vľavo).

Na zelenom podklade symbolizujúcom rast, harmóniu, sviežosť a plodnosť, okolo znaku Zeme sú figúrky v podobe ľudí červenej, žltej, modrej, bielej a čiernej farby. Figúrky znázorňujú rozmanitosť, znak Zeme značí spoločný dom ľudí.

MDD nebol „komunistickým nápadom“, Deň detí sa napríklad v USA prvýkrát oslavoval v San Franciscu v roku 1925. V každom prípade však v bývalom Sovietskom

zväze sa školopovinným deťom 1. júna začínali letné prázdniny.

V iných štátoch sa sviatok detí spája s 20. novembrom a nazýva sa Svetový deň detí. Termín odporučilo Valné zhromaždenie OSN uznesením 836 (IX) zo 14. decembra 1954.

Tento novembrový deň by si ľudia mali pripomínať bratstvo a porozumenie najmä medzi deťmi a mali by ho venovať aktivitám s deťmi, myslieť na ich dobro a usilovať sa zlepšovať podmienky ich života kdekoľvek na svete. VZ OSN schválilo 20. novembra 1959 Deklaráciu práv dieťaťa, presne o 30 rokov neskôr bol schválený Dohovor o právach dieťaťa.

V deň svojho sviatku deti hrajú rôzne hry, dostávajú sladkosti, organizujú sa pre ne aj rôzne súťaže.

20 zaujímavostí o deťoch

Pripravila: p. uč. Dana Krajčovičová

1. Bábätká majú o 60 kostí viac, ako dospelí.
2. Najviac detí sa rodí s modrými očami.
3. Novorodenci sú krátkozrakí.
4. Novorodenec má v sebe približne jednu šálku krvi.
5. Novorodenci neprodukujú žiadne slzy.
6. Novorodenci rozpoznávajú hlas mamy hneď po narodení.
7. Novorodenci močia skoro každých 20 minút a potom približne každú hodinu do 6-tich mesiacov.
8. Bábätká vidia prvých pár mesiacov čiernobielo.
9. Bábätká zdvojnásobia svoju pôrodnú váhu za 5 mesiacov.
10. Jedno z troch dojčiat má materské znamienko.
11. Bábätká dýchajú rýchlejšie ako dospelí.
12. Pri narodení bábätká nemajú žiadne kolenné jabĺčko. Kolenné jabĺčko sa nevyvíja kompletne až do 6-tich mesiacov.
13. Malé deti v sebe po narodení nemajú žiadne baktérie.
14. Až po 7-mich mesiacoch môže dieťa dýchať a prehĺtať zároveň.
15. Bábätká sa rodia s prirodzenými plávacími schopnosťami a vedia zadržať dych. Avšak, táto schopnosť rýchlo mizne - do polroka.
16. Bábätká preferujú ženský hlas pred mužským.
17. Kým sa dieťa naučí chodiť na nočník, vystrieda približne 8000 plienok.
18. Rodičia prídu približne o 6 mesiacov spánku počas prvých dvoch rokov od narodenia dieťatka.
19. Štúdie ukázali, že ženy, ktoré počas tehotenstva prekonali stredne ťažké až ťažké epizódy nevoľnosti a zvracania porodili deti, ktoré doslova milujú soľ.
20. Minútu po pôrode má dieťa hypersenzitívny čuch. Vône, ktoré si zapamätá, si pamätá veľmi dlho a má k nim citový vzťah.

Minitest k Medzinárodnému dňu detí

Pripravila: Gréta Cziferiová, 3.G

1. Pôvod tohto sviatku vznikol na Svetovej konferencii pre blaho detí, ktorá sa konala v r. 1925:

- a) v Ženeve (Švajčiarsko)
- b) v New Yorku (USA)
- c) v Londýne (Veľká Británia)
- d) v Hornej Dolnej (Slovensko)

2. U nás sa Medzinárodný deň detí slávi od roku:

- a) 1925
- b) 1940
- c) 1950
- d) 1970

3. V ktorý deň sa tento sviatok oslavuje nielen u nás, ale i v niekoľkých ďalších krajinách?

- a) 23. november
- b) 1. jún
- c) 1. apríl
- d) 24. december

4. Ako sa oslavuje Medzinárodný deň detí vo svete? (skús priradiť popis ku príslušnej krajine)

- 1. Čína
- 2. Japonsko
- 3. Mexiko
- 4. Slovensko

A. Oslavuje sa každý rok 5. mája. Tento sviatok bol pôvodne nazvaný ako Boys Day. Ľudia si kupujú hračky - takzvaných „koinoborov“. Každý koi predstavuje muža v rodine - hlavu rodiny.

B. V tento deň sú otvorené všetky zábavné parky, ako aj múzeá, kiná a pod. úplne zadarmo. Deti oslavujú tento deň veľmi aktívne. V školách majú dokonca oslavy či večierky.

C. V tomto štáte by ste si určite priali vyrastať. V školách sa skrakuje vyučovanie. No oni sa aj tak neučia. Celý deň sú rôzne súťaže a robia sa všelijaké akcie. Učitelia a žiaci sú celý deň v kostýmoch a na stropoch sú balóny. Rodičia sa ponáhľajú po deti čo najskôr aby mohli pokračovať v oslave aj doma. Deti si môžu dovoliť skoro všetko. v niektorých mestách oslavy trvajú i týždeň.

D. V mestách sa konajú akcie, na ktorých sa predstavia hudobné skupiny, konajú sa rôzne súťaže a je k dispozícii množstvo atrakcií. Deti sa v niektorých školách neučia a idú sa pozrieť na tieto alebo iné akcie, idú do kina, alebo si vytvoria vlastný program. Deti po príchode domov dostávajú od rodičov malé darčeky. Známy je aj Rozprávkový les, ktorý ponúka pre tých najmenších, súťaže, rozprávky a darčeky.

Správne odpovede: 1.: a), 2.: c), 3.: b), 4.: 2A, 1B, 3C, 4D

ANKETA: Každý si je kováčom svojho šťastia

Čo znamená šťastie pre teba?

Zozbierala: redakcia

- Pre mňa šťastie znamená úspech, radosť, potešenie. Je to **pocit, pri ktorom sa človek dokáže uvoľniť a zabudne na všetok stres**. Zažil som šťastie aj pri zlepšení si času na pretekoch. Bol to úžasný pocit z výborne vykonaného úspechu. Môj úspech v živote je to, čo som dokázal sám a úspešne splniť, hodnoty, ktoré som musel prekonať pre dosiahnutie svojich cieľov. Neustálym tréningom sa približujem k dosiahnutiu vytúženého cieľa, čo vo mne vzbudzuje šťastie. Takéto úsilie vo mne vzbudzuje pocit šťastia, uspokojenia mojej túžby pri cvičení v posilňovni, ale aj pri plávaní v bazéne. To, keď dokážem s ľuďmi komunikovať, porozprávať sa o problémoch, poradiť pri práci s počítačom, mobilom, pri obsluhu softvérov a doplnkov počítača. (Marek Sloboda, 2.OA)
- Čo je to šťastie? Pre každého je to niečo iné. Pre mňa sú to **ľudia, ktorí mi pomáhajú, sú to moji kamaráti, ktorí stoja pri mne vždy, keď ich potrebujem**. Mám šťastie, že mám rodinu, ktorá mi je vždy oporou a vytvára mi pevné zázemie. Myslím si že každý má to, čo si zaslúži a o šťastie treba bojovať. Nepríde len tak ale treba mu ísť oproti. Každý má právo a možnosť o šťastie bojovať. Potom to záleží už len na odhodlaní človeka, či sa vzdá alebo nie. Takže si myslím, že ľudia, ktorí vravia, že nemajú šťastie, nemajú pravdu. (Anonym, 1.OA)
- Šťastie je pocit, ktorý prichádza a odchádza. Raz môžeme byť šťastní a raz smutní. Šťastie prichádza vo chvíli, keď sa nám niečo podarí, alebo keď dosiahneme svoj cieľ, ktorý sme si naplánovali. Môže to byť napr., keď dostaneme dobrú známku, alebo si niekto na nás spomenie, buď nám niekto napíše SMS, alebo príde za nami osobne. Človek môže byť šťastný iba pár sekúnd alebo pár hodín, záleží to od každého človeka. Keď zažijeme niečo pekné, aj vtedy môžeme byť šťastní. Šťastie príde v ktorejkoľvek chvíli, ktorú môžeme aj nemusíme čakať. Každý si zariadi šťastie, ako on vie. Nedá sa privolať ani odvolať, prichádza samo od seba. (žiak z triedy 1.OA)
- Pre mňa šťastie znamená veľa, je to niečo, čo sa ťažko robí, hľadá. Šťastie je krásna vec, keď ho nájdeš, aj keď ho máš. **Šťastie je pre mňa rodina, keď v rodine je pokoj, úsmev, láska, podpora, rešpektovanie, všetci sa majú radi**. Pre mňa šťastie znamená viac, ako hmotné veci, sú to i kamarátky, rodinné zázemie – dávajú mi viac, ako ktokoľvek na svete. Medzi kamarátkami sa cítim šťastná. (Anonym, 1.OA)
- Čo je šťastie? Pre každého je to niečo iné. Pre niekoho je to láska pre niekoho sú to peniaze. Ale všetci sa zhodneme, že je to pocit, ktorý človeka poteší. Je to afrodiziakum, ktoré je pre človeka prospešné. Pre mňa je šťastie, že žijem, lebo som na to zdravotne zle. Ja som v živote moc šťastia nezažil. Ale ako sa hovorí, čo nebolo dnes, môže byť zajtra. (Anonym, 1.OA)
- Šťastie môže ukrývať veľa významov. Slovo šťastie je pre niekoho bezvýznamné slovíčko, no pre iného skrýva oveľa viac. Šťastie má každého inú podobu. Niektorí ho vidia v peniazoch či alkohole, no iní ho nachádzajú v rodine či u priateľov. Mnohí ľudia, ktorých poznám, mi povedali, že ich šťastie nezastihlo, no iní povedali, že ho majú na rozdávanie. Každý môže byť šťastný, len treba hľadať na správnom mieste. (Anonym, 2.OA)
- **Mňa robí šťastným veľa veľa vecí ako sú ticho, pokoj, hranie hier, chodenie von, napríklad do lesa**. Neverím na náhodné šťastie, neverím na náhody, každý vie, čo ho urobí šťastným,

a robí všetko pre to, aby to šťastie mal. Pocit šťastia prichádza aj tým, že ľudia nemyslia na sklamanie, na ťažké chvíle, na problémy v živote. Základom celého šťastia je nebyť negatívny, neriešiť blbosti, neriešiť problémy a iné nepotrebné veci. Treba robiť veci s chladnou hlavou, byť pozitívne naladený, pretože naša pozitívna nálada vplýva aj na ostatných ľudí a tí, vďaka našej pozitívnej nálade, budú tiež šťastní. (Miroslav Szabo, 8.A)

- Pre mňa je šťastie, keď si môžem robiť, čo chcem, **keď prídem domov a ľahnem si do postele, keď sa môžem baviť s ľuďmi, ktorých mám rada, keď môžem počúvať hudbu, ktorú mám rada.** Podľa mňa nie je hlavné šťastie, ale byť spokojný sám so sebou, s tým, ako konám, a keď som spokojná s týmito vecami, tak potom je asi jasné, že budem šťastná. No nestačí sa starať len o svoje šťastie, ale aj o šťastie ľudí, na ktorých nám záleží. A to, že sa nám v jednu chvíľu zdá, že všetko je zlé neznamená, že o 5 minút nebude všetko úplne inak. (Kristína Balgavá, 8.A)
- Šťastie je o náhode. Nedá sa kúpiť. Dokážeme si ho zlepšiť, napríklad učením, usilovnosťou a zdravým životným štýlom. Tieto veci nám pomáhajú ku šťastiu, lebo keď sa učíme, tak si dokážeme poradiť aj sami, keď sme usilovní, tak hneď nejakú ťažkú prácu nevzdáme, a keď máme zdravý životný štýl, tak budeme odolní voči chorobám, budeme mať viac energie, lepšie zdravie. Vďaka tomu budeme mať lepší život a hlavne budeme šťastní. (Matej Horváth, 8.A)
- Podľa mňa je šťastie niečo magické, nadprirodzené, niekedy až nepochopiteľné. Čo sa mňa týka, som šťastný človek – **mám kde bývať, mám čo jesť, mám čo piť a predovšetkým, mám rodinu.** Nejaký talizman alebo niečo také nám ku šťastiu, podľa mňa, nepomôžu, musíte si ho chcieť vymakať, zaslúžiť. A o tom je, podľa mňa, ľudské šťastie. (Sofia Olejárová, 8.A)
- Moje šťastie spočíva v učení, v tvrdej drine, ale aj v zábave. Moje šťastie ale spočíva aj v rodine. Šťastie môže byť rôzne: môže to byť šťastie zo známky, ale aj z iných vecí. Hovorí sa, že bez šťastia sa nedá žiť, ja tomu verím. Ale nezabúdajte, pre šťastie niekedy treba aj veľkú drinu. Keď sa nám vydarí, keď dostanete 1, tak máte šťastie, tešíte sa, ale aby tá 1 bola, treba sa naučiť na test. Ale to je šťastie pre niektorých. **Moje šťastie tvorí moja rodina. Otec, mama, brat a psík. Pre mňa je najväčšie šťastie, keď ideme ako celá rodina nakupovať, alebo sa zabaviť, alebo do kina.** Každý vníma šťastie inak, ale pre mňa je šťastie, že je moja rodina zdravá. Ale šťastie sa niekedy stratí. Keď mi umrel môj starý psík, tak sa moje šťastie vytratilo, ale potom sa mi vrátilo, pretože mám ešte jedného psíka, s ktorým chodíme každý deň na prechádzku, a to mne pre šťastie stačí a som veľmi rád, že ma to šťastie v rodine neopustilo, a preto moje najväčšie šťastie je rodina. (Matej Richter, 8.A)

Zo školských udalostí ČO NOVÉ NA 1. STUPNI? Pripravila: Mgr. Petra Zváčová

Ani sme sa nenazdali a od posledného čísla časopisu ubehlo niekoľko mesiacov. Kto by to bol povedal, že ten čas tak letí a o chvíľu tu bude leto? Nepredbiehajte však udalosti a poďme sa spoločne pozrieť, čo všetko sa udialo na prvom stupni za ten čas.

Naposledy sme sa s Vami rozlúčili so zmienkou o chystanej vianočnej akadémii. Ani tento rok sa žiaci 1. stupňa nenechali zahanbiť a pripravili si krásne vystúpenia pre svojich rodičov, učiteľov

a kamarátov. Žiaci recitovali básne, zaspievali vianočnú pieseň, svoje pohybové schopnosti ukázali v tanci a nakoniec sa ich vystúpenie završilo vianočnými a novoročnými vinšmi.

Po zimných prázdninách sa žiaci naplno pustili do písomiek a skúšania, aby si obhájili svoje známky na vysvedčení a veru, oplatilo sa. Väčšina z nich sa mohla pochváliť krásnym vysvedčením.

Po polročnom vysvedčení nás privítal február a spolu s ním prišlo fašiangové obdobie.

Žiaci sa usilovne pustili do vymýšľania a vyrábania karnevalových masiek- tentoraz v téme *vtáky*. Všade vládla veselá nálada, ako sa na pravé fašiangy patrí. Žiacke výtvary hrdo viseli na dolnej chodbe a tak si ich mohol každý okoloidúci pozorne poprezeráť. Hlasovať o najzaujímavejšiu masku mohol naozaj každý. Stačilo si len vyzdvihnúť hlasovacie lístky a tieto s napísaným číslom vhodiť do hlasovacej urny. A ako to celé dopadlo? Najviac hlasov získal **Daniel Bitto z 2.A**, na druhom mieste sa umiestil **Janko Hlavenka z 3.A** a tretie miesto získala **Linda Lipovská z 3.A**. Výhercovia dostali krásne odmeny, z ktorých sa veľmi tešili. Menšiu odmenu dostali nakoniec všetci výrobcovia masiek, takže nikto nezostal s prázdnymi rukami.

Po jarných prázdninách na nás čakal marec, ktorý bol plný zaujímavých aktivít. Marec sa už tradične nesie v znamení knihy, a práve preto sa každoročne chodí na exkurziu do knižnice. Ani tento rok nebol výnimkou. Žiaci 2.a 3. ročníka navštívili Mestskú knižnicu Nové Mesto v Bratislave. Privítala ich osobne pani riaditeľka Mgr. Jana Sedláčková, ktorá ich voviedla do rozprávok

H. CH. Andersena, zoznámila s jeho životom, s jeho tvorbou a vysvetlila im, prečo sú jeho rozprávky také smutné. Svoje vedomosti si deti overili v malom kvíze a pri rôznych hrách. Okrem iného sa dozvedeli plno ďalších zaujímavých informácií, napr. prečo sa

v knihách dáva pečiatka knižnice na konkrétne strany a pod. Na záver si deti mohli pozrieť celé detské knižné oddelenie a prečítať alebo si popozerať knižky podľa svojho záujmu. Tak sa zahĺbili do sveta kníh a príbehov, že sa im odtiaľ ani nechcelo ísť preč. Veď a kto by sa im čudoval? Predsa len sa museli nakoniec rozlúčiť, ale aby sa im odchádzalo ľahšie, tak dostali ešte cukrík a záložku do knihy.

V marci žiaci 3.a 4. ročníka zavítali do chemického laboratória. Tam ich privítali

starší spolužiaci z 1. ročníka gymnázia, z ktorých sa na malú chvíľu stali chemici. V bielych plášťoch pôsobili veľmi vážne a učene. Deti videli, ako sa odrazu na bielom papieri objavili písmená, ako priehľadná tekutina po potrasení celá ofialovala, prežili malý blesk aj penu, ktorá im pripomenula rozprávku Hrnček var, ako sa neustále valila z kadičky. Sledovali krásnu dúhu a naučili sa čo-to o nevhodnosti sladkých nápojov.

Vo štvrtok 21. marca mali žiaci zo všetkých tried možnosť zapojiť sa do medzinárodnej *matematickej súťaže Klokán*. Predstavte si, že sa „klokanilo“ na štyroch kontinentoch na zemeguli! Hlavičky si potrápili aj naši žiaci, od tých najmladších až po najstarších.

Marec sme zavřili už tradičným školským kolom recitačnej súťaže 1. stupňa ZŠ, ktoré sa konalo dňa 27.3. 2019. Nadšenie a zároveň nervozita vystupujúcich by sa dala krájať. Ešte šťastie, že ich prišli podporiť rodičia, priatelia a aj ich spolužiaci. Nechýbali ani hostia z MsK Nové Mesto, p. riaditeľka Mgr. Jana Sedláčková a p. Eva Matušková z pobočky na Stromovej ul., ktoré okrem povzbudenie, priniesli knihy a diplomy pre tých najlepších. Na začiatku vystúpili deti z materskej školy a potešili nás milou básničkou. Po nich nasledovali žiaci prípravných ročníkov, ktorí aj napriek tomu, že zatiaľ nesúťažili, tak si aspoň vyskúšali, aké to je recitovať na pódiu pred publikom. Žiaci prvého až štvrtého ročníka už tradične súťažili v dvoch kategóriách - poézia a próza. Porota, v zložení p. učiteľka T. Hlobeňová, p. logopedička B. Bergerová a hosti p. E. Matušková, mala veľmi ťažkú prácu pri rozhodovaní. Medzitým ako sa rozhodovalo o výsledkoch, si všetci žiaci mohli preveriť svoje vedomosti o detských rozprávkach. Určovali názov rozprávky len na základe počutých úryvkov. Naši žiaci opäť nesklamali a perfektne to zvládli všetky skupiny.

Po hre porota konečne vyhlásila výsledky:

1.kategória – poézia

1. Kristína Simona Valette 1.A
2. Filip Ralbovský 2.A
3. Viktória Majerčáková 2.A

2.kategória – poézia

1. Zlatica Vargová 3.A
2. Slavomír Szabó 4.B

próza

- Ján Hlavenka 3.A
Barbora Bábiková 4.B

Cenu knižnice získali: Lukáš Bednár 1.A, Daniel Sebastian Bitto 2.A, Veronika Spiššáková 4.B, Alex Hlivár 4.A, hlavnú cenu knižnice získal Ján Hlavenka 3.A.

Výhercovia získali za odmenu pekné knižky a diplom. Ten dostali nakoniec všetci zúčastnení. A aby nikto nezostal smutný, tak aj tí, ktorí sa nedostali do školského kola, získali praktickú odmenu – pomôcku na písanie alebo kreslenie, aby sa mohli tiež stať spisovateľmi alebo ilustrátormi a sladkú odmenu.

Že apríl je bláznivý, o tom už niečo vieme. Okrem toho, že počasie sa v apríli naozaj pohlánilo, tak si v prvý aprílový deň robili žarty aj

žiaci z učiteľov. Bol to veru veselý deň. Výzdobu na chodbe začali zdobiť veľkonočné vajíčka, zajačiky a iné pripomienky blížiacej sa Veľkej noci. Pred veľkonočnými prázdninami k nám ešte stihli zavítať páni policajti a pripravili si pre nás dopravné ihrisko. Priniesli so sebou malé semafory a tiež obľúbené dopravné prostriedky - kolobežky. Starší žiaci už dobre vedeli, čo majú robiť, tých menších museli o tom najskôr poučiť. Žiaci si pripomenuli, ako sa majú správať na ulici, na priechode pre chodcov, na to, kto má kedy prednosť a pod. Niet pochýb o tom, že návšteva policajtov býva pre deti jednou z najobľúbenejších aktivít počas školského roka. Však kto by sa nechcel kolobežkovať namiesto učenia?

V apríli nás čaká ešte veľmi zaujímavá exkurzia do ÚĽUV-u - Ústredia ľudovej umeleckej výroby. Počas nej sa žiaci prenesú do krajiny remesiel a na vlastnej koži si vyskúšajú ako sa robia hrnčeky z hlíny, pletú košíky alebo maľuje na sklo. Na pamiatku si potom zoberú svoj výrobok domov.

Čo má pre nás prichystaný máj a jún, nebudeme zatiaľ prezrádzať. Určite nás čaká ešte zopár pekných aktivít, na ktoré sa oplatí tešiť.

A čo dodať na záver? Už len toľko, aby žiaci šťastne dobojovali tohtoročný boj s učivom a mohli si zaslúžene užiť letné prázdniny.

Zo školských udalostí (popisy čítajte zhora nadol ☺)

Vyšli sme si do divadla
na hru Uio Váňa.

navštívili nás naši absolventi
Matúš Rovenský a Maťo

úspešne sme reprezentovali
našu školu nielen na
okresnom kole

naši talentovaní mladí
herci usilovne nacvičovali
Sofoklovu Antigonu.

„u susedov“ na Patrónke,

ale aj na Hlase Slezska v českej Opave,

a či v domácom prostredí
učiteľskej zborovne u nás na

Ukázali sme všetkým zlato,
ktoré máme v hrdlách,

nahliadli sme do
spaľovne odpadu

noc v knižnici (a v telocvični),

Zo školských udalostí Deň narcisov Referuje: Kristína Froncová, 1.G

Každý rok práve
11.4. sa koná
zbierka na Ligu proti
rakovine. Ako iste
viete, aj tento rok sa
naša škola rozhodla
podporiť túto
organizáciu pre
pomoc ľuďom ktorí

ALE

týmto ochorením trpia. Ako každý rok, aj tento rok sme mali dve stanovišťa, a to Tesco Lamač a reštaurácia McDonald's hneď pri ňom.

Tento rok sa konala táto zbierka pod vedením pani učiteľky Kabovej. Z našej školy sa zúčastnili siedmi žiaci. Boli sme rozdelení do dvoch skupín. Naša skupina bola najprv v Tesco. Vždy, keď nám ľudia prispeli, ponúkli sme im narcis, letáky, ktoré boli k tomu a niekedy sme s nimi prehodili aj zopár milých slov.

Po dvoch hodinách sme sa ako skupiny vymenili a naša skupinka teda išla do „McDonald-u“. Tam sme už ostali do konca. Ku koncu sme tam ostali už len ja a moja spolužiačka Klaudia, ktorej som len tak „z reči do reči“ navrhla, či by sme nedali každému zo zamestnancov reštaurácie po narcise. Ona na to: „Prečo nie?“. Tak som zobrala za hrst narcisov, išla som k pultu, opýtala som sa, koľko ich tam pracuje a odrátala som pre každého jeden narcis.

Veľmi sa potešili a po chvíli ku nám prišla ich vedúca a doniesla nám dve taštičky ako pozornosť od nich. Hneď nato sme sa pobalili, išli sme na obed a poobede som s pani učiteľkou zanesla na konečné stanovište pokladničky. Boli poriadne ťažké. Tam sme to spolu s organizátormi tejto zbierky spočítali a výsledná spoločná suma bola **1091,43€**, čo je celkom slušné! Ďakujeme!

Malokarpatský Slávik **Referuje: Rebeka Orbanová, 2.OA**

Vo výberovom kole 22. ročníka súťaže v speve populárnych piesní nás tento rok v Budmericiach statočne reprezentovala Rebeka Orbanová z II.OA. V rámci svojej 2. kategórie súťažila s dvoma desiatkami spevákov, z čoho dve tretiny boli poslucháči základných umeleckých škôl. Predniesla dve náročné slovenské piesne a vyslúžila si srdečný potlesk publika.

Premerala som si silu v hlasivkách s mnohými spevákmi a speváčkami s nadaným talentom. Zastupovala som našu školu v 2. kategórii a táto spevácka súťaž bolo moje prvé verejné vystúpenie pred ľuďmi, kde ma porotcovia hodnotili. Žiaľ, oproti môjmu hlasu bola veľmi silná konkurencia, s ktorou som boj prehrala. Väčšina súťažiacich chodí na spev odborne, takže sa im spievalo oveľa jednoduchšie ako mne. Spievala som 2 piesne a to: Zuzana Smatanová – Jediný a jediná, Kristína – Horehronie. Snažila som sa podať čo najlepší výkon, no asi to nestačilo na postup do finálneho kola.

Napriek všetkému mi táto súťaž dala aj niečo pozitívneho. Zažila som s pani učiteľkou Bauerovou pekný kultúrny zážitok a výlet do Budmeríc. Naučila som sa veľa nových vecí a techník v speve, ktoré môžem využiť a z chýb, ktoré som spravila sa poučím a napravíme to spoločne. Dúfam, že sa som spoločnými silami budúci rok posnažíme ešte viac.

Štúrov Zvolen - môj postup do celoslovenského kola

Referuje: Jonatan Pavelka, 2.G

Toto bol môj prvý rok na Štúrovom Zvolene a musím povedať, že to bolo naozaj úžasné. Zo školy sme sa zúčastnili traja súťažiaci a pokryli sme všetky tri kategórie.

Prvá kategória bola po šiestu triedu, súťažiaci si v nej vybrali náhodný papier, na ktorom bol kúsok diela, ktoré museli oni sami dotvoriť. Podľa mňa to bolo najťažšie. Nielen, že si museli domyslieť

jadro a koniec príbehu, ale ešte to museli aj predniesť. Od nás sa zúčastnila Alžbeta Novotná a vyžrebovala si príbeh *Vtáčik*. Náhodou si dve ďalšie dievčatá vybrali rovnaký príbeh a bolo veľmi pekné pozorovať dva rozdielne konce a tiež dvojité prevedenie tohto príbehu.

Potom nasledovala druhá kategória, v ktorej súťažiaci prednášali svoje vlastné dielo, a potom písali a predniesli úvahu, ktorú si vyžrebovali. A tu nás reprezentovala Sofia Olejárová so svojím prejavom *O nebezpečenstve plastov*, ktorým sa dotkla nielen poroty, ale aj súťažiacich, a tak získala druhé miesto. Po každom prejave nasledovala malá diskusia o danej téme. Z môjho pohľadu to bolo veľmi užitočné, lebo daný súťažiaci odpovedal na otázky, na ktoré možno nevedel odpovedať v praxi, čím sa ukázalo, ako veľmi je schopný improvizovať a či si vie tému obrátiť vo svoj prospech. Sofia si pomyselné striebro naozaj zaslúžila, nielenže jej téma bola výborne spracovaná, ale súťažila s inými súťažiacimi, ktorí tam boli po tretí či štvrtý raz.

Nakoniec nasledovala tretia kategória, v ktorej som sa zúčastnil ja. Hovoril som svoj prejav na tému *Prečo môže byť šach dobrým prostriedkom na získavanie nových priateľstiev*. A neskôr som si vytiahol tému *Čo sa ukrýva v duši bezdomovca*, avšak som to mal spracovať ako príbeh. Tak som teda porozprával skutočný príbeh o mojom známom, ktorý bol bezdomovec a vďaka dobrým ľuďom sa z toho dostal. A s týmito mojimi dvoma témami som postúpil do celoslovenského kola. Držte mi palce. Myslím si, že je veľmi dobré sa zúčastniť takejto súťaže. Skúsite si to, porovnate sa s inými a užijete si tú nádhernú atmosféru, vyskúšate v praxi ľubozvučnú slovenčinu, vypočujete si diela a príbehy ostatných. Trošku si zapolemizujete nad témami a vypočujete si názory ostatných na rôzne témy. (A aspoň sa na jeden deň vyhnute škole. ☺)

Šach – záľuba prinášajúca (nielen) radosť

(Rečnícky prejav, postupujúci do celoslovenského kola súťaže Štúrov Zvolen)

Napísal: Jonatan Pavelka, 2.G

Milá porota, súťažiaci. Dovoľte mi, aby som sa vám prihovril so svojím krátkym prejavom na tému „Prečo môže byť šach dobrým prostriedkom na získavanie priateľstiev?“.

Čo je to vlastne šach? Keď ľudia počujú slovo šach, predstavia si štvorec s čiernymi a bielymi figúrkami. Ale šach je o niečom inom.

Ja som sa so šachom stretol už v šiestich rokoch a mal som pocit, že je to len pre inteligentných a starých. Avšak, zistil som, že šach je pre každého. A tak sa začala moja kariéra. Keď ma ľudia videli hrať šach, hovorili mi, že som divný, veď to hrajú len dedkovia. Ale je to naozaj tak? V skutočnosti má šach viac fanúšikov ako basketbal a plávanie dokopy. Keď vojdete do šachového klubu, uvidíte viac detí, ako smetí, čo sú tam. Som šachovým trénerom a niekedy máme viac detí, ako dokážeme zvládnuť. Je to naozaj zábava, učiť deti, ako sa figúrky volajú a ako sa nimi ťahá. Vždy sa to dá spraviť formou hry, ja si oddýchnem, deti sa zabavia a naučia sa oveľa viac, ako nejakým bifikovaním. A vy? Vedeli by ste mi povedať základné pravidlá šachu? Začnime figúrkami: pešiak, strelec (nie lukostrelec, ani „vzduchostrelec“, ani „taký šikmý panáčik“). Ďalej dáma, kráľ a kôň – uhm, teda nie kôň, kôňa možno máte vy u vás doma, ale v šachu je to jazdec. Tak, ako poznať figúrky šachu, je rovnako dôležité poznať nejaké otvorenia hry, napríklad „Sicilians' defense“, „dámsky gambit“ alebo môj najobľúbenejší „fried liver attack“... Keď už niečo viete, ďalší krok je turnaj. Chodieval som po turnajoch v celej Európe, nielenže som sa vždy umiestnil v prvej päťke, ale zistil som aj, že v šachu nájdete všetkých a všetko. Od zdravých detí až po deti so zdravotným postihnutím. Na turnajoch som sa stretol s deťmi ktoré nevedeli chodiť, ba ani sa vôbec hýbať. Keď som sa ich pýtal, čo ich na šachu láka, hovorili, že je to adrenalín z hry. Každý ťah pešiakom, jazdcom či dámou pridáva adrenalín a radosť. Výhra je super, ale prehra boli viac, ako keď váš obľúbený futbalový tím prehrá 6:0. To je len dôkaz toho, že šachisti sú veľmi emotívni. Pri jednej partii na mňa „vybehol“ súper, lebo prehrál, inokedy to zas bol súperkin tréner, čím ohrozil nielen mňa, ale aj ju. Pre jeho porušenie pravidiel ju mohli diskvalifikovať, ale ja som to nechal tak a hral som ďalej. Nejde o to, ako hráš, ale o to, čo cítiš pri zápase a či hráš férovu. Je to šport, a preto po každom zápase, či už vyhratom, prehratom, alebo remizovanom, podám súperovi ruku a poviem „dobrá hra“, lebo si ju vždy užijem. Ak by ste sa ma opýtali, prečo šach, tak vám poviem, že preto, lebo ma baví, dáva mi slobodu, adrenalín, a tiež nových priateľov, trénerov a skúsenosti. A niekedy sa nájde aj pekné dievča ako súperka, aj keď ten zápas zväčša prehrám, lebo sa sústredím na ňu, a nie na partiu. Tak ale aspoň mi nikto nemôže povedať, že som nič nerobil, veď ja som predsa hral! Myslím si, že je veľmi dôležité, aby každý z nás mal nejaké hobby. Pre mňa je to šach, pre vás to môže byť, ako sme už počuli, bábkové divadlo, alebo rétorika, alebo niečo úplne iné. Prajem vám, aby ste si našli váš koníček, ktorý vás bude naplňovať a baviť. Ďakujem vám za vašu pozornosť!

TÉMA: MOKY NA CESTÁCH

Pokračovanie reportáže z Japonska

Pripravil: Oskar Stančiak, 1. SVC, foto: archív autora

10. Tsukishi Fish Market, alebo Rybí trh, je miesto kde majitelia reštaurácií a zásobovači reštaurácií chodia kupovať čerstvé ryby od rybárov čo ich chytili len včera alebo prinajhoršom pár dní dozadu. Dokonca je tam dražba na veľké ryby, najmä tuniakov! Avšak kvôli skazenému Američanovi menom „Logan Paul“ a iným nezodpovedným turistom pred ním sa rozhodli tento trh zavrieť pred turistami, to jest, je neprístupný pre turistov.

11. Jedna z mnohých vecí, čo sa mi na Japonsku páčila, bola, koľko je veľa rôznych príchutí na nápoje. Z nich najobľúbenejšia bola Pepsi J-cola, čo bola vlastne silnejšia Pepsi cola so silnejšou arómou, tak silnou, že so sestrou nám vznikla „taká malá závislosť“ na to pitie. Našťastie sme sa z nej dostali.

12. Strava v Japonsku bola vynikajúca! Tak vynikajúca, že som si svoje obľúbené japonské jedlo dal viackrát. Za celú dovolenku som mal trikrát Sushi, trikrát Karí s ryžou a mäsom, a trikrát Rámen polievku (polievka s rezancami a zeleninou, dochucovaná korením)

13. S otcom sme boli v Múzeu železnice. Jedna veľmi zvláštna vec tam bola, že viacero vecí bolo, s čím si mohol narábať, bolo to tzv. „interaktívne múzeum“. Ukazovali ti na stlačenie tlačidla, ako funguje železnica a výhybky, ako funguje stroj na kontrolu lístkov a dokonca aj funkčný model

dispečerského stola, ktorý si si mohol vyskúšať! Iné krajiny v Európe majú múzeá s interaktívnymi výstavnými položkami, ale Slovensko to akosi nemá, iba dve výstavy, čo som bol, mali vôbec niečo interaktívne.

14. Na každej ulici, cez ktorú chodí veľa obyvateľov, alebo tam pracuje, sa nachádza nasledujúca kombinácia dvoch obchodov: Vždy aspoň jeden samoobslužný obchod (7eleven, Family Mart, Lawson station, Daily Mart) a aspoň jeden reťazec reštaurácií s japonským rýchlym jedlom (Sukiya, Yoshinoya, Matsuya, Coco Itchibanya, známa skôr ako

„Coco’s Curry house“). Takže v jednej ulici, kde sme bývali po tri dni, bol neďaleko jeden Family Mart a Sukiya. ($4 \times 4 = 16$ možných kombinácií)

15. Metro v Japonsku je veľmi dobre organizované, aj keď ráno od siedmej do deviatej je tam strašne plno, a večer tiež. Možno je to aj kvôli tomu, že všade boli značky, čo smieš a nesmieš robiť, dokonca boli aj plagáty typu „Ponáhľať sa do vlaku je rovnako nebezpečné ako skočiť zo skaly“ alebo „Nepozerajte sa do mobilu a dávajte si pozor na okolie!“ A ľudia sa stále niektorí ponáhľali aj tak.

16. História Japonska je veľmi zaujímavá. Skladá sa najmä z toho, že Japonci sa často uzatvárali od zvyšku sveta a báli sa vplyvov zo západného sveta. Nakoniec, keď prehrali druhú svetovú vojnu, Američania im pomohli nastoliť demokraciu a poriadny školský systém, za čo sú im dodnes vďační.

17. Hlavný dôvod, prečo sa Japonsko dostalo na tretie miesto v najvyššom HDP (hrubom domácom produkte, teda aká silná je ich ekonomika) je ten, že pracujú 10 hodín denne! Takto sa im za pár rokov podarilo dobyť západný svet!

18. Japonci boli dlhé roky, až 2 celé storočia, presvedčení, že biela farba pleti je znak dokonalosti. Po druhej svetovej vojne Japonci videli Američanov ako vyspelých ľudí. Keď vznikli prvé farebné televízne anime seriály, tak postavy mali bielu farbu pleti, pretože to Japonci idealizovali.

19. V Japonsku majú asi 15 rôznych príchutí KitKat tyčíniek, vrátane jahodovej, chuti zeleného čaju, alebo dokonca aj cheesecake-u! Majú dokonca aj špecializovaný obchod menom „KitKat čokolatéria.“

HELLO ENGLISH READERS!

Prepared by: PaedDr. Katarína Šaradinová

Pictures: Internet

It is absolutely unbelievable! We are in the second half of the school year already! Spring is coming, sun is shining, trees and flowers are blooming, people are in a better mood and everything around us is much more positive than several week ago.

There was a lot of stress at school last days. I think that the cause was the written exam in Slovak and English which obviously brings insecurity and nervousness to those who are going to sit the exam - students, as well as to those, who are generally responsible for the results – teachers.

Fortunately, everything is over now, we have to look ahead and hope that most of your school mates succeeded and are very close to finish their time at high school.

What I am offering to you to read in this Moky issue are short stories written by the students from the third grades. They are very nice, funny, entertaining and positive as the weather in the spring is and atmosphere in the nature, too. The topic was: Pets – what they think about their owners.

Have a nice time with English.

Those crazy humans

Hello. My name is Larry. I'm tarantula spider. I was 7 yesterday.

My lovely human is called Ivan. I love him so much, because he's grateful to me. I mean he feeds me. Sometimes he talks with me. He told me how everyone hates him because of me! What a nonsense! I need to say, that I'm ugly creature, but I'm harmless. If someone treats me the way I hate, I bite. It maybe hurts, but I'm not poisonous. I love people, even those who hate me.

In my opinion the people are like tarantulas. They are solitary creatures. Ivan spends all his spare time at home looking at something very shiny. I found out that they are night creatures. It's ridiculous, that he does it in the night either. That mean I have a serious problem to get a sleep. When it's almost morning he turns this thing off and goes to sleep. So at last I can get some sleep.

Sometimes I need some space. I hate being closed in a tank. That is why when he's staring at this shiny thing, it's my time to disappear. The life outside the tank is beautiful. I try to talk to all stuff around the house. However, I'm afraid of one glassy thing in the bathroom. When I look at it, I see some freak. I try to attack but I bump into that thing. For a while I see stars. Then I stand up and go outside. The nature around this house is so ugly. No grass, no trees and no water. All I can do is burn my legs on the sidewalk. Then I see Ivan's mother, who grabs me, and brings me to my tank. I hate being handled. If I were able to bite her, I would do it. My bite hurts, but I'm not poisonous. When she brings me to the tank, she starts yelling at Ivan.

Ivan is a bit strange! But I love him so much! I'm sorry for escaping. I'm bored, because he is addicted to this shining machine and he doesn't give any time to me. He ought to open his eyes, because this shining lifeless thing will be there for a long time. But I will not....

Michal, 3. OA

The fish talks about its owners

I don't know when my owners bought my house, but, since then, my life started to make sense. Before they bought my house, I had been living only with my brothers and sisters, but, since then, I've found lots of new friends and my life has become much happier.

Our owners even bought us a talking autonomous vacuum cleaner! Usually it's quiet and it does its work, but sometimes it also talks with us. It's a pleasure to have it at home!

I love my home! I have many places to hide, I have many friends and I also have my fantastic owners who take care of us absolutely brilliant! Only one thing I really miss: if they could hunt for some worms...

Maťo, 3. G

My perfect life

Hi all human lovers!

My name is Filip and I'm a ferret. I'm over two years old and the same time I have shared my life with three people. Does it sound terrible? Absolutely not, it's quite funny. If I behave right, I always receive what I want. But it is important also to tolerate that people often see the situations completely wrong.

Once I jumped up into the window and threw off a flower pot which got broken. Everyone was angry,

although, it was only one of many flower pots in our house! I don't understand them... But my owners are quite good. They often play and cuddle with me a lot, we explore whole world together, I never go to sleep hungry, I can feel they protect me and love me a lot. And finally, I love all the members in my family too.

Gréta, 3. G

A two months old budgie Kubo describes life with Šimon and his brothers

I live with my owners only a month and half, but I get used to a new environment and also to my masters. If I have to be honest, mostly I like Šimon instead of his younger brothers. In my opinion, there exist two reasons for that.

First, I live in his room which is filled with a bed, a glowing box with keyboards and clothes laying on the floor. I guess, that he likes mess, but I don't mind because I live in an iron house where I have branches and toys to play with.

Second, Šimon always takes care of me after school and plays with me when he has time for me. That's why I bite with my beak his younger siblings as punishment for their unwillingness to spend time with me. If they cared more, I wouldn't be so rude on them!

Even I have a dark side of my personality, I can be calm and nice to the others if I want to. So, don't make me angry if you want to be a friend with me!

Samo, 3. G

Zo sveta zaujímavostí 1

Medzinárodný deň Čísla pí (π): 14. marec

Pripravila: p. uč. Dana Krajčovičová

Milí žiaci.

Možno ste si všimli nástenku pri kabinete prírodných vied. Vznikla pri príležitosti Dňa čísla pí (π), ktorý sa od roku 1988 každoročne slávi v Spojených štátoch amerických na podnet fyzika Larryho Shawa - vždy dňa 14. marca.

Prečo práve 14. marca, teda 14.3.? Starší žiaci vedia, že ak treba vyrátať dĺžku oblúkov, obsah okrúhlych plôch alebo objem oblých telies, musí sa na výpočet použiť číslo pí (π), ktorého hodnota je pre bežné účely 3,14.

Pripomínajú vám tieto číslice niečo? Jasné – sú to číslice z dátumu osláv. Američania na rozdiel od nás píšú v dátume najprv mesiac (marec = 3) a až potom deň v mesiaci (14). A tak náš 14. marec sa v Amerike zapisuje 3.14, presne ako používaná hodnota čísla pí (π). V Amerike totiž neexistuje desatinná čiarka, Američania miesto nej používajú desatinnú bodku, takže dátum 14. marec u nich úplne kopíruje zápis čísla pí (π).

Oslavy sa začínajú dňa 14.3. o 1 hodine, 59. minúte, 26. sekunde, lebo číslo pí (π) má v skutočnosti nekonečne veľa číslic a číslice nasledujúce po 14 v čísle 3,14 sú 15926. Číslo pí (π) na 7 desatinných miest má teda tvar 3,1415926.

Čo to ale to číslo pí (π) vlastne je? Je to číslo, ktoré dostaneme, ak dĺžku ľubovoľnej kružnice vydáme veľkosťou priemeru tej kružnice. Pre všetky kružnice, je jedno, či veľké alebo malé,

vychádza toto číslo rovnako, jeho hodnota je približne 3,14. Kto má záujem, môže sa prísť k interaktívnej nástenke o tomto fakte presvedčiť. Každý záujemca je srdečne vítaný ;-)...

Zaujímavosti o čísle pí:

- Američania počas osláv konzumujú (jedia) jablčný koláč menom american pie, lebo slovo pie (koláč) sa v angličtine číta rovnako ako číslo pí (π), teda **páj**.
- Číslo pí (π) má aj svoju zvukovú podobu. Keď sa číslice nahradia notami (C = 1, D = 2, E = 3 atď.), dá sa číslo pí (π) naozaj zahrať a údajne vzniká melódia, ktorá celkom pekne znie ☺.
Presvedčiť sa o tom môžete na adrese
https://youtu.be/YOQb_mtkEEE
(WHAT PI SOUNDS LIKE)
alebo (klavír)
<https://youtu.be/OMq9he-5HUU>
(SONG FROM PI)
- Podľa internetových zdrojov na zistenie obvodu Zeme na rovníku s milimetrovou presnosťou stačí použiť číslo pí (π) s 11 desatinnými miestami, kozmická agentúra NASA vraj používa číslo pí (π) s 15 desatinnými miestami. Niektorí matematici tvrdia, že na výpočet veľkosti celého vesmíru stačí použiť číslo pí (π) s 39 desatinnými číslami.
- V súčasnosti (2019) je číslo pí (π) vypočítané na viac než 31 400 000 000 000 desatinných miest. Na výpočte pracovalo 121 dní spolu 25 virtuálnych počítačov. Programovo sa na výpočte podieľala Japonka Emma Hauková Iwaová, zamestnankyňa firmy Google.

- Niektorých ľudí číslo π inšpiruje k tomu, aby sa snažili naučiť sa čo najviac jeho číslic. Svetový rekord zapísaný tiež v Guinessovej knihe rekordov drží Ind Rajveer Meena (2015), ktorý približne 10 hodín menoval 70 000 číslic čísla π . Neoficiálny rekord drží ale Japonec Akira Haraguči (2006), ktorý za 16 hodín vymenoval číslic až 100 000. Slovenský rekord

dosiahol stredoškolský študent z Košíc (Šimon Bučko, 2016), ktorý po sedemmesačnom nácviku zapísal za približne 1 hodinu až 2351 desatinných miest čísla π .

Ak vás problematika čísla π zaujala, určite si dokážete nájsť na internete ďalšie, možno aktuálnejšie informácie. Vo vzdelávaní – a nielen v matematike – vám všetkým želám veľa zdraru a radosti.

Zatmenie mesiaca, 21. január

Pripravila: p. uč. Dana Krajčovičová

Milí žiaci.

V pondelok 21.1.2019 mi zazvonil budík ráno o 5.00. Otvorila som oči – čože?! 5 hodín?! Budík sa zbláznil! Ale hlava nezaváhala: Vstávaj, ideš fotiť! Na tento deň totiž astronómovia nahlásili „krvavý Mesiac“ – zatmenie Mesiaca, pri ktorom je mesačná farba ladená do červena.

O chvíľu som už bola vonku, mrazivý vzduch až páľil, nútil k rezkej chôdzi. Lenže kde je Mesiac? Nebolo ho – darmo som pátrala očami po oblohe, Mesiac nikde. Smola. Pravidelne ho vídavam nad strechami domov – a práve dnes nič. Tak ale keď som už vonku, prejdem ešte kúsok cesty do parku... a tam zrazu bol. Nádherný, veľký, ružovej, zvláštnej farby vznášal sa nad tmavým a tichým parkom ako obrovský balón vysoko v diaľke.

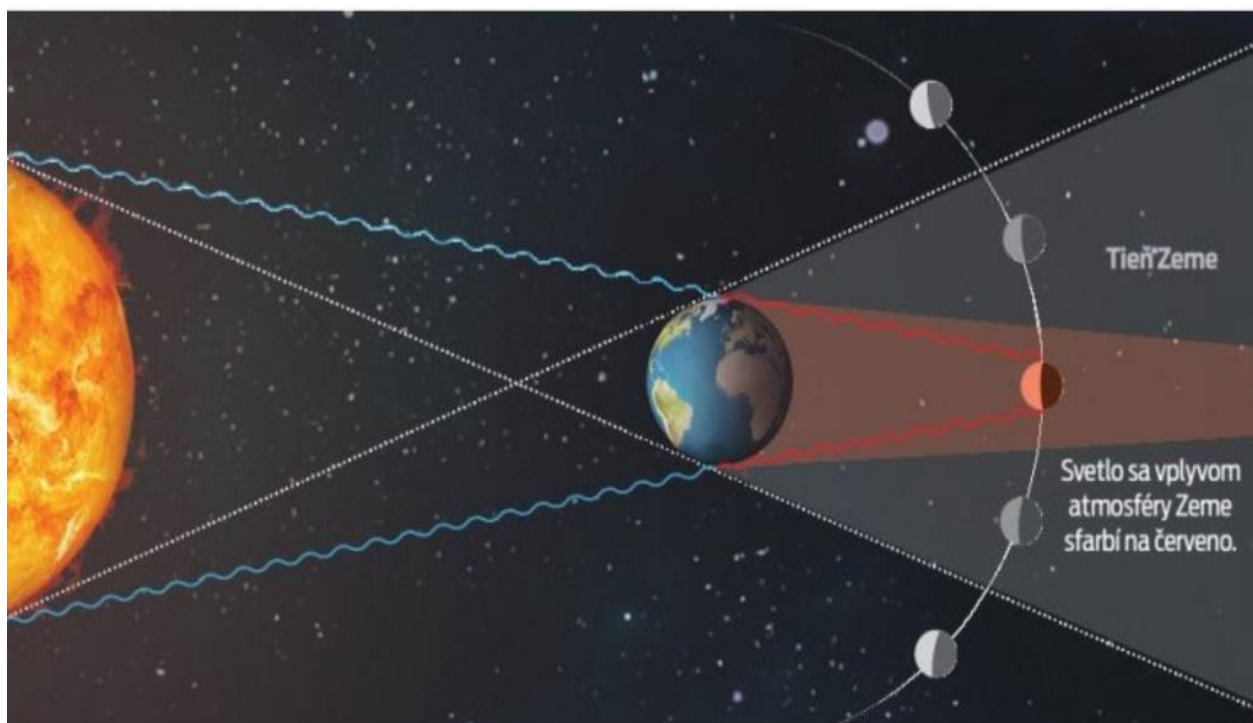
Fotoaparát sa snažil – vznikla séria fotografií, aké sa len tak hocikedy zachytiť nedajú.

O čo teda išlo?

Bola som svedkom posledného úplného zatmenia Mesiaca v tomto desaťročí. Plné zatmenie trvalo jednu hodinu a dve minúty – v tomto čase (od 5:41 do 6:43) bol Mesiac nad naším územím úplne ponorený do tieňa, ktorý vtedy vrhala Zem osvetlená z jednej strany („odzadu“) Slnkom. Keby nebolo zemskej atmosféry, Mesiac by sme vôbec nevideli, bol by v úplnej tme. Vďaka pomerne hustej atmosfére sa však svetlo rozptyľuje, ohýba, láme – a tak slnečné lúče s najväčšou vlnovou dĺžkou dosiahnu Mesiac, odrazia sa a spôsobia jeho zvláštne zafarbenie.

Najbližšie úplné zatmenie Mesiaca nastane 7. septembra 2025.

Želám Vám všetkým, aby ste mohli tento jav v uvedenom čase pozorovať a aby ste mali z pozorovania rovnako silný zážitok ako bol pri tomto zatmení môj...

Zo sveta zaujímavostí 3

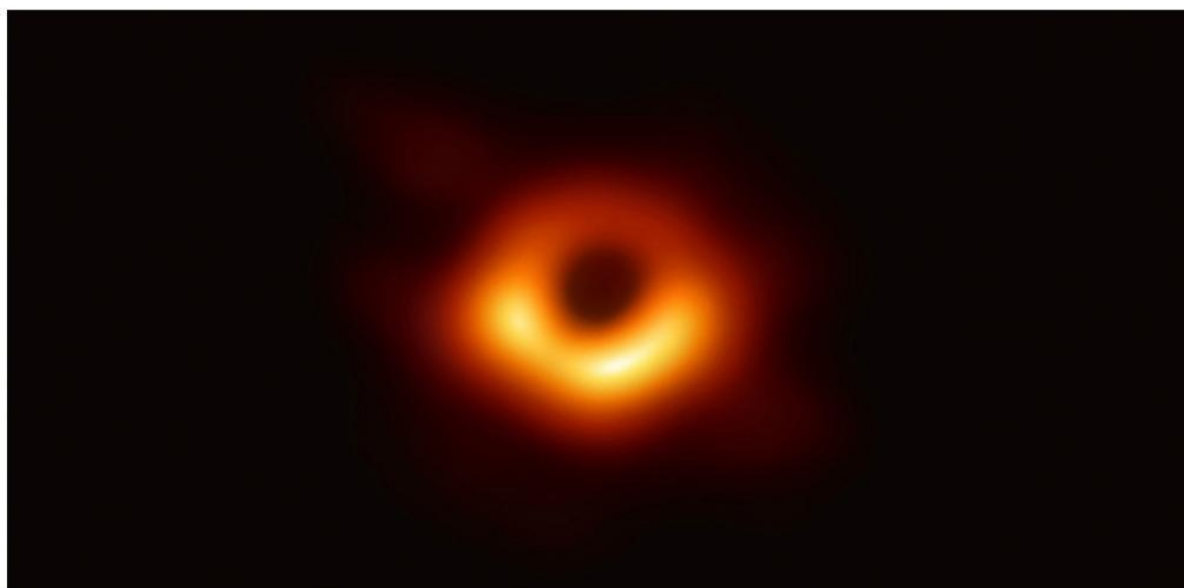
Čierna diera, 10. apríl

Pripravila: p. uč. Dana Krajčovičová

Milí žiaci.

Dňa 10.4.2019 dosiahli svetoví astronómovia po siedmich rokoch práce obrovský úspech – podarilo sa urobiť prvú fotografiu čiernej diery. Odfotografovaná čierna diera je väčšia ako naša slnečná sústava a nachádza sa v galaxii Messier 87, pričom je od Zeme vzdialená 55 miliónov svetelných rokov. (Svetelný rok je vzdialenosť, ktorú prejde svetlo vo vákuu za jeden juliánsky rok – je to 9 460 730 472 metrov.)

Hmotnosť čiernej diery je taká ako 6,5 miliardy našich Slnk. Fotografiu zachytila sieť ôsmich rádiateleskopov, ktoré boli umiestnené v Španielsku, na Havaji, v Mexiku, Arizone, Chile a Antarktíde. Na objave spolupracovalo viac než 200 vedcov z Európy, Ameriky a východnej Ázie. Čiernu dieru priamo nevidno – aby sme niečo videli, musia nám do očí vchádzať svetelné lúče odrazené od pozorovaného predmetu. Čierna diera má takú obrovskú hmotnosť, že gravitačná („príťahovacia“) sila, ktorou pôsobí pritiahne úplne všetko, aj svetlo, takže sa k nám neodráža nič. Dajú sa ale pozorovať okolité javy, ktoré vďaka obrovskej gravitácii v blízkosti čiernej diery vznikajú.

Zdroj: EHT Collaboration

Zo sveta zaujímavostí 4

3D srdce

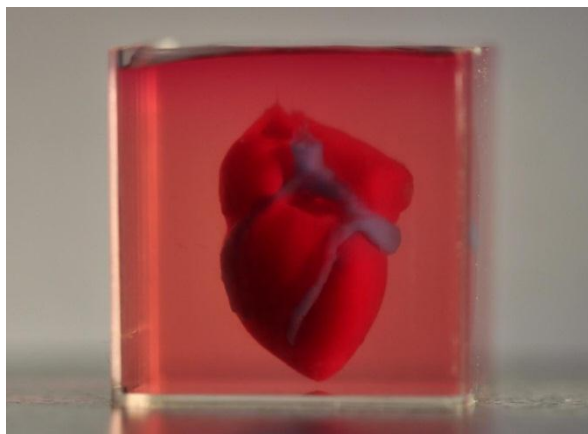
Pripravila: p. uč. Dana Krajčovičová

Milí žiaci.

Možno ste už čítali alebo počuli, že existujú 3D tlačiarne, ktoré dokážu vytlačiť rôzne veci. Od začiatku premýšľali vedci nad tým, že by sa 3D tlač dala využiť na výrobu rôznych náhrad telesných orgánov (napríklad kostí, chrupaviek...), vznikali rôzne tlačené modely, ktoré pomáhali operáciám, ale až nedávno, 15. 4. 2019 sa podarilo v Tel Avive (Izrael) vytlačiť z tkaniva pacienta funkčné srdce.

Takéto srdce sa dá bez problémov transplantovať, lebo telo ho prirodzene prijme. Po prvýkrát má plne funkčné bunky, krvné cievy, dutiny a komory, pričom je kompatibilné s telom pacienta. Vedci z buniek vytvorili najprv kmeňové bunky, ktoré neskôr využili na konštrukciu srdca v 3D tlačiarňi. Veľkosť vytvoreného srdca je zatiaľ ale iba 2,5 cm, takže je vhodné iba pre hlodavce, ľudia budú musieť na transplantáciu 3D srdca zatiaľ počkať, vedci odhadujú, že asi tak 10 rokov...

Zdroj: Internet

Máte kreditnú kartu?

Môžete si kúpiť o moc lepšie hry na mobil!

Napísal: Oskar Stančiak, 1. SVC

Veľa mobilných hier pre Android a iOS zariadenia je zadarmo... Ale za cenu, že vám ukazujú reklamy, niekedy až prehnane veľa reklám, alebo že platíte mikrotransakcie za virtuálne veci ako drahokamy alebo zlaté mince, často sú tieto mikrotransakcie povinné k tomu, aby ste vôbec postúpili v hre, alebo aby to netrvalo veľmi dlho a bez kreditnej karty by mikrotransakcie platiť nešlo. Ale vedeli ste, že ak máte prístup ku kreditnej karte, tak si môžete kúpiť o moc lepšie hry na mobil? Hry BEZ chytákov, trikov, a hlavne BEZ REKLÁM! Dokonca zaberajú menej miesta ako graficky náročné hry! Žiaľ, tieto kvázi dobré hry používajú retro grafiku, takže z grafickej stránky sú slabšie, ale hrá sa veľmi dobre, nemusíte nič navyše platiť ani pozerať reklamy. Tie hry sú:

Venture Towns (od Kairosoft)

Cena: 5€ - Ste hlavným riaditeľom konglomerátu, ktorý si sám nazvete, ako chcete (či už po nejakej existujúcej firme alebo vtipný názov) a cieľom konglomerátu je stavba a udržiavanie mesta, obchodov a realít v ňom. Každý váš občan, čo sa prisťahuje do mesta, má svoj vlastný rozpočet a od toho závisí, aký veľký bude mať dom, zamestnanie a koľko minie v obchodoch. Dokážete postaviť metropolu do prvých 15 rokov hry? Kairosoft ako firma urobila veľa manažérskych hier tohto typu, vrátane manažovanie reštaurácií, stredovekej základne proti príšerám, či dokonca skrytej dediny nindžov (hra sa volá Ninja Village, stojí 5€ a je tiež zaujímavá).

Terraria

Cena: 5,49€ - Obľúbená sandbox a RPG hra pôvodne pre PC a konzoly, teraz aj vo vašom mobile! Postavte dom, prežite prvú noc, zbierajte suroviny pre lepšiu zbraň, a nakoniec sa postavte veľkým príšerám z Lovecraft spisovateľ štýlom kozmického hororu.

Game Dev Tycoon

Cena: 5€ - Najlepšia hra na simuláciu firmy, čo vyrába počítačové hry. Začínate vo svojej garáži v roku 1990 alebo skôr (podľa výberu štartovnej kondície), kde vyrábate jednoduchšie hry pre počítače tej doby, neskôr môžete podpísať licenciu s jednou z veľkých spoločností a rozširovať sa. Hra má aj ťažší „Pirátsky režim“, kde polovica vašich zákazníkov ilegálne sťahuje vaše hry z internetu a vy tým strácate veľkú časť príjmu, môžete takto zažiť negatívnu stránku pirátstva z pohľadu tvorcov hier, a je to zvláštny zážitok...

Dealer's Life: Pawn Shop

Cena: 3€ - Vlastníte obchod so starožitnosťami (Pawn shop) a ide vám o odkupovanie, renovovanie a predávanie starožitností za vyššiu cenu, ako sú vaše náklady na ich získanie a obnovu.

Stardew Valley

Cena: 8€ - Obľúbený farmársky simulátor, čo mal adaptáciu na PC a konzoly teraz už aj v mobile! Zdedili ste farmu od deduška v malej dedine Stardew Valley. Hra ponúka aj možnosť spriatelieť sa s dedinčanmi. Hra v sebe skrýva veľa tajomstiev na rôznych miestach a v rôznych ročných obdobiach.

Minecraft: Bedrock Edition (alebo len Minecraft)

Pravý Minecraft stojí 8€, falošný Minecraft je zadarmo a obsahuje v sebe buď veľa reklám alebo vírusy, pozor!

Minecraft je sandbox, kde si urobíte svoje vlastné dobrodružstvo. Sú dve hlavné formy hrania: Prežitie a Kreatívny (Creative). V režime prežitia ide hlavne o dobrodružstvo prežiť v rôznom prostredí, krytie sa pred monštrami v noci a ťaženie rudy v podzemí. V kreatívnom režime môžete postaviť čokoľvek, čo chcete. Žiaľ, musím priznať, že hra má v sebe obchod: Minecraft store – kde si môžete kúpiť dobrodružstvá, kostýmy (známe pod menom Skin) a texture pack-y (mení, ako svet a predmety vyzerajú). Našťastie, ak vlastníte Xbox účet a kúpili ste si nejaké rozšírenia v Xbox verzii, dajú sa zadarmo preniesť do mobilu a takto si ho môžete zobrať so sebou. Hra Minecraft NEVYŽADUJE INTERNET, iba pri sťahovaní nového obsahu z obchodu.

Meno Hry	Cena Hry	Veľkosť (v MB)
Ninja Village	5 €	70MB
Venture Towns	5 €	65MB
Pocket Harvest	5 €	70MB
Ramen Sensei	5 €	65MB
Game Dev Story (Kairosoft)	2,50 €	70MB
Terraria	6 €	150MB
Minecraft Bedrock edition	8 €	270MB
Game Dev Tycoon	5 €	100MB
Dealer's Life: Pawn Shop	3 €	100MB
Mini Metro	1,90 €	70MB
DOKOPY PLATENÉ	46,40 €	1000
DOKOPY MAJU LEN 1 GB !		
Zatiaľ čo hry zadarmo sú síce zadarmo, ale v sebe skrývajú reklamy a nekalé triky!		
Angry Birds 2	0 €	420MB
Clash Royale	0 €	350MB
Fire Emblem Heroes	0 €	450MB
War and Magic	0 €	480MB
DOKOPY ZADARMO	0 €	1700
DOKOPY 1,5 GB !		

Inšpiratívny rozhovor na tému Skauting

Pripravil: Samuel Béreš, 3. G, foto: web

Pripravili sme pre Vás rozhovor s našim bývalým spolužiakom, ktorým vás chceme inšpirovať ku krásnemu hobby menom.

Mohol by si nám v krátkosti povedať, čo je to skauting, kedy vznikol a z akého dôvodu?

Skauting je hnutie mladých ľudí, ktoré má podporovať fyzické, mentálne aj duševné zdravie a založil ho Robert Baden-Powell (britský generál) v roku 1907.

Ako si sa ty dostal ku skautingu?

Cez kamarátov, ktorí chodievali do skautského klubu. Ten klub som mal blízko pri škole a začal som tam chodiť, keď som mal asi 11 rokov.

Čo si robil v skautingu?

Čo som robil v skautingu? V skautingu som staval podsady (čo je niečo podobné ako stan), hrali sme rôzne hry, aktivity, mali etapové hry alebo trojtýždňový tábor, na ktorom bola nejaká téma, napríklad téma Star Wars. Všetky hry a etapy boli spravené našimi rovermi, ktorí boli našimi vedúcimi. Vždy boli tematicky oblečení a vždy sme mali tematicky spravené hry. Ale hlavne sme si tam varili vlastné jedlo v prírode a žili sme v nej ako sa kedy si žilo bez elektriny, obchodov a všetkého. Boli sme len my a príroda.

Pamätáš si nejakú vtipnú príhodu zo skautingu?

Vtipná príhoda zo skautingu? Hm. Keď som bol na tábore s mojim kamarátom Mišom, niečo v našej podsade smrdelo. Nevedel som, čo to bolo, pýtal som sa ho, ale on tiež nevedel. Tri dni to tam smrdelo a zapáchalo. Po troch dňoch si zrazu (Mišo) otvoril svoju škatuľku, kde mal svoje jedlo minimálne týždeň, ak nie dva, v teple. Boli tam

chlebíky a syrček. Pozrel sa na mňa a povedal „Aha, tak asi to bolo moje jedlo...”

Aké sú výhody a nevýhody skautingu z tvojho uhla pohľadu?

Nevýhod tam veľa nevidím. Možno to, že sa musia nosiť rovnošaty alebo jednotné oblečenie, čo sa mne nepáčilo, lebo mám rád individualitu. Ale výhody sú určite spojenie s prírodou a normálnymi vecami, zábava, získavanie nových kamarátov a tak ďalej.

Keď už žijeme vo svete technológií, myslíš si, že skauting skôr upadá alebo sa stáva viac populárnejším?

Myslím si, že to skôr upadá kvôli technológiám. Pamätám si to aj ja, keď som bol vo svojom prvom tábore. Zo začiatku sa mi to nepáčilo, lebo som nemal telefón a bol som na ňom závislý. Potom som si na to zvykol a bol som veľmi rád, že som tam bol bez elektroniky.

Keď už máš skúsenosti zo skautingu, odporučil by si to? Ak áno, tak komu?

Odporúčil by som to určite každému, nech si to vyskúša. Myslím si, že tam nie sú veľké vekové hranice a je to naozaj aj pre ľudí, ktorí majú osem alebo deväť rokov. V podstate je to pre všetkých.

BÝVALÍ ABSOLVENTI

Marek Pavle, 1. časť

Pripravila redakcia

Ako dlho a v ktorých rokoch si tu študoval?

Túto školu som navštevoval v rokoch 2011 – 2015.

Spomínaš si ešte na svoje štúdium na Mokrohájskej, ak áno, v akej súvislosti?

Čo sa týka spomienok na Mokrohásku 3, pozitívne hodnotím to, že tento veľký areál je súčasne pre materskú, základnú školu, obchodnú akadémiu, gymnázium a nadstavbu (inými slovami, cením to, že má škola kapacitu pre viaceré školy naraz) a takisto aj to, že hneď na škole sú aj dve plavárne a takisto je v budove aj jedna posilňovňa.

Mal som možnosť chodiť plávať každý deň a zo školy som nemusel na plávanie nikam cestovať.

Na Mokrohajskej som študoval, lebo túto školu mi odporučili riaditeľ a zástupkyňa riaditeľa a takisto aj učiteľky z čias, keď som ešte bol ôsmak na základnej škole pre žiakov s autizmom, Hálkova 54 (hoci základnú školu som ukončil ako deviatak, ale už rok dopredu bolo potrebné rozmyšľať nad budúcou strednou školou), ktorá by bola pre mňa najvhodnejšou. Mokrohájska bola považovaná za najvhodnejší typ pre relatívne malý počet žiakov v triede, lebo na Hálkovej 54 sme boli len štyria v triede (napríklad za jednu lavicu som bol v jednom ročníku s jedným spolužiakom a za inou lavicou sedeli ďalší spolužiaci, ale z iného ročníka a to všetko prebiehalo v jednej a tej istej triede). A takisto ma na Mokrohájsku lákala aj plaváreň, do

ktorej, ako som už vyššie spomenul, som nemusel zo školy nikam chodiť. A takisto som sa tešil aj na matematiku, fyziku a chémiu.

Na jazyky mám na tejto škole celkom dobre spomienky (hlavne čo sa týka scény Lasica a Satinský, to bol aj pre mňa zážitok hrať niečo vtipné, lebo mnohí ľudia, ktorí ma dovtedy poznali ako tichého a uzavretého (s výnimkou toho, keď ma niekto osloví), ani by si nevedeli predstaviť, že by som sa na niečo také dal a takisto si ma čo i len predstaviť, že by som vôbec hral rozčuľujúceho sa (konkrétne sa jedná o ten okamih, kde som stvárnil, ako sa Lasica rozčuľuje, že mládež nevie poriadne čakať). Aj to bol pre mňa zážitok stvárniť niekoho s úplne inou povahou, ako tou, ktorá mi navonok bežne prislúcha..

Prečo si študoval práve na Mokrohájskej?

Aby náhodou sa hocikto, kto bude čítať tento časopis a pozná ma, nečudoval, že prečo mám spomínaný preukaz s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, veď vyzerám úplne normálne, tak presne na toto som sa spýtal svojej mamy, keď som ešte chodil na základnú školu a nato mi odpovedala, že v tej dobe, keď mi autizmus diagnostikovali (konkrétne v roku 2001, keď som mal 5 rokov), psychológovia neriešili, či je s mentálnym handicapom alebo bez neho, či je vysokofunkčný alebo nízko-funkčný atď. (ináč povedané, riadili sa podľa štatistík, že drvivá väčšina autistov má ťažký handicap a neriešili, že čo keď náhodou nepatrím k tej drvivej menšine bez mentálneho handicapu).

Tieto psychologické vyšetrenia som totižto vtedy absolvoval preto, lebo v škôlke vo veľkom kolektíve som mal celé dni psychické zábrany rozprávať sa **(všetci ostatní škôlkari si aj o mne mysleli, že neviem rozprávať, lebo celé dni som v škôlke nepovedal ani slovo) a takisto som mal zábrany dotýkať sa hociktorých cudzích hračiek (bez ohľadu na to, že tie hračky boli súčasťou škôlkarského vybavenia). Doma som rozprával plynule.** Úplne inú povahu som mal doma ako v cudzom veľkom kolektíve. Toto všetko dalo vtedy mojím rodičom impulz, že niečo nie je v poriadku, tak hľadali psychológov/psychologičky. Po diagnostike, ktorú som vyššie spomenul, moji rodičia boli nasmerovaní, aby ma dali práve na základnú školu Háľkova 54 a zaujímavosťou je, že tesne pred mojím nástupom na túto školu táto škola bola len osobitnou školou. Akurát presne v tom čase, keď som nastúpil do prvého ročníka na tejto škole, táto škola bola už nie iba pre „osobitniarov“, ale aj pre autistov bez mentálneho handicapu. Dokonca, spolu so svojím spolužiakom sme na tejto škole boli prví, ktorí písali monitor (celoslovenské testovanie deviatakov z matematiky a zo slovenského jazyka a literatúry, konkrétne to bolo v roku 2011). **Podľa novších výskumov autizmus (v presnom preklade toto slovo znamená uzavretosť) zo samotnej definície nemožno nazvať postihnutím, lebo pre každú osobu s touto diagnózou je typické, že má nadpriemerný počet mozgových prepojení, a preto má rád/rada stereotypné činnosti s minimálnym množstvom zmien.** Flexibilné zmeny bývajú pre autistov záťažou, lebo pre veľký počet mozgových signálov ich mozog nestíha tak spracovávať, ako je to u osôb bez autizmu, a preto pre autizmus často býva typická obľuba stereotypných zvykov a vopred naučených činností s minimálnym množstvom kreatívnych zmien. Preto napríklad ja nežijem flexibilne s kamarátmi v kolektíve, pritom to nie sú moji nepriatelia a nevadia mi, ale keď niečo veľmi potrebujem, spýtam sa ich (hoci diskretné, nejde to zo mňa plynule a **často sa na otázku čo i len zo strany vlastných spolužiakov pripravujem, ako keby ma čakal slávnostný prejav pred veľkým davom, pred ktorým nesmiem chybovať**). Príčinou toho, že

približne 2/3 všetkých autistov majú mentálny handicap, je pravdepodobne to, že počas vývinu hociktoorej osoby s touto diagnózou sa pri nadpriemernom počte mozgových nervových signálov v mozgu osoby s autizmom ľahko niečo poškodí a len malé percento má to šťastie, že sa prakticky nič podstatné nepoškodí. Aj autizmus bez mentálneho handicapu je široký pojem, lebo sú aj takí autisti, ktorí dokončia aj vysokú školu, ale aj ako dospelí majú problém s tými najzákladnejšími praktickými zručnosťami. Časť autistov je taká, ktorí túto diagnózu dokážu premeniť na výhodu.

Kde študuješ momentálne a aké predmety boli pre teba na Mokroháskej najprospešnejšie?

Takže **fyzika a matematika boli pre mňa najprospešnejšie a najzaujímavejšie predmety** aj spolu s chémiou, ale z chémie som nematuroval a pred príchodom na MATFYZ - FMFI UK-Fakulta matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského chémie už nepatrila medzi nosné predmety na takej úrovni ako matematika a fyzika). Čo sa týka angličtiny, jej veľkú kľúčovú dôležitosť v modernej dobe som si uvedomil aj na MATFYZe, lebo väčšina vedeckých prác, článkov či projektov je písaných v angličtine a takisto, keď mám s niečím problém a neviem to nájsť v knihe, (prípadne v prednáškových prezentáciách v PowerPointe, zverejnených na stránke prednášajúceho), alebo vo svojich poznámkach v prednáškovom zošite, na svojom internetovom mobile do Google naľukám po anglicky názov konkrétneho fyzikálneho javu a pozerám a počúvam video po anglicky (niečo nájdem aj v slovenčine, ale toho je málo). Akurát nemčinu som mal naposledy na Mokroháskej v roku 2015 v maturitnou ročníku a odvtedy sa jej nevenujem, čiže znova som v nej určite začiatočník (keby som sa jej venoval, išlo by to na úkor MATFYZu a mohol by som pokojne riskovať aj vylúčenie zo štúdia).

Prečo si sa rozhodol pre tak ťažké štúdium, akým je MATFYZ a čím na škole žiješ? Pre fyziku som sa rozhodol, lebo je to objektívna vedná disciplína, pričom fyzika

skúma reálne javy v prírode a za jej najdôležitejší cieľ sa dá považovať opísanie konkrétneho prírodného javu konkrétnymi matematickými rovnicami. Avšak, **fyzikálne poznanie je vždy pre istotu odporúčané nazvať len teóriou, ktorá dáva veľmi dobré praktické alebo teoretické rady, lebo akékoľvek experimentálne overovanie teoreticky odvodených rovníc bolo, je a vždy bude obmedzené ľudskými zmyslami, ktoré nie sú všemohúce** (aj keby daný vedec mal 300 IQ, vždy, keď konečné číslo predelíme nekonečnom, výsledok je nula). Ako hovorí výroková logika v matematike, že pravda môže vzniknúť aj z nepravdy, a preto dobrý výsledok neospravedlňuje chybu v postupe (ale neplatí opačná implikácia, lebo nepravda nemôže vzniknúť z pravdy, ináč povedané, z pravdy môže vzniknúť len pravda). Čiže fyzik na základe pozorovanej nezhody teórie s experimentom môže dokázať nepravdivosť tejto danej teórie. Na základe pozorovanej zhody teórie s experimentom môže dokázať iba praktickú pravdivosť teórie a na základe opakovaných meraní zvyšovať pravdepodobnosť tejto zhody až na úroveň praktickej istoty (ale nedá sa rigorózne dokázať, že je to 100%-ny fakt, lebo experimentátor nemôže vedieť, či sa v budúcnosti nevynájdu ešte citlivejšie meracie prístroje, ktoré ukážu, že tá predošlá teória nemá úplnú zhodu z realitou bez medzier). Vo fyzikálnych výpočtoch je takisto aj dôležité podľa konkrétnej praktickej požiadavky a situácie vedieť rozlišovať, nakoľko a do akej miery si môžeme dovoliť niečo zanedbať. Napríklad 3 Newtonové pohybové zákony: 1. Teleso zotrúva v pokoji alebo v rovnomennom priamočiarom pohybe dovtedy, kým naň nezapôsobí nejaká vonkajšia sila, ktorá by tento stav zmenila (napríklad nebyť zemskej tiaže a odporu vzduchu, šíp vystrelený z luku by sa po vystrení bez zastavenia pohyboval konštantnou/nemeniacou sa v čase veľkosťou rýchlosti, čiže rovnakým smerom a tou istou rýchlosťou, akú nadobudol pri vystrení, takže nulovým zrýchlením a nulovému zrýchleniu prislúcha nulová sila), 2. $Sila = hmotnosť \cdot zrýchlenie$, 3. zákon Akcie a reakcie, podľa ktorého pôsobenie jedného telesa na to druhé je vždy vzájomné, (napríklad, ak by sme tlačili do steny, stena na naše ruky pôsobí rovnako

veľkou silou, ale opačného smeru). Zákony sú experimentálne overené s praktickou istotou, ale pri zvolení oveľa menších rozmerov, napríklad na úrovni atómov a molekúl, sa ukazuje, že v skutočnosti neplatia, ale keď sa zaujímame o makrosvet (rozmerové škály vnímané našimi zmyslami), je nepraktické tieto mikroskopické odchýlky zvažovať.

Nepravdivé úvahy môžu dať prakticky správne a užitočné výsledky, aj keď hovoríme o teplote ako o rigoróznejšej fyzikálnej veličine, lebo keby sme chceli byť dokonale pedantní na úrovni mikrosvetu v škále veľkosti atómov a molekúl, nič také ako teplota neexistuje. Lenže skúsenosti ukazujú, že aj v tomto prípade je často z praktického hľadiska absolútne zbytočné a strata času byť pedantný na úrovni mikrosvetu. Teplo (nemýliť si teplo a teplota, to sú dve odlišné pojmy!) sa aj v učebniciach fyziky zvykne definovať ako vnútorná energia telesa (čo je pravda z hľadiska nášho makroskopického vnímania, ale v skutočnosti je to forma mikroskopickej práce kmitajúcich atómov a molekúl v tomto telese, t.j., keď sa rukou dotkneme nejakého ohriateho predmetu, v skutočnosti cítime, ako sa naše atómy a molekuly na najvrchnejšej vrstve kože zrážajú s atómami a molekulami na najvrchnejšej vrstve tohto ohriateho predmetu a táto energia sa pri náraze vlnením prenáša na ďalšie atómy a molekuly, teplo je v skutočnosti forma mikroskopickej externej práce (žiadna vnútorná energia). Z toho, že teplo je v skutočnosti forma práce prejavujúca sa vzájomnými nárazmi a kmitaním atómov a molekúl vyplýva, že teplota sa fyzikálne definuje ako veličina, charakterizovaná strednou hodnotou kinetickej energie atómov a molekúl (čím vyšší je aritmeticky priemer kinetických energií týchto mikročastíc v celom tomto veľkom súbore, tým vyššia je celková teplota tohto súboru.) Aby sme vôbec mohli s pojmom teplota šikovne narábať, musíme zobrať do úvahy súbor s veľkým počtom atómov a molekúl a robiť štatistiku (predmety, ktoré my vidíme voľným okom, sa skladajú z obrovského množstva atómov a molekúl, lebo priemer jedného atómu je taký, že na dĺžku jeden milimeter by sa ich zmestilo cca 10000000 - 10 miliónov). **A tu sa dostávame k predmetu, ktorý sa volá Štatistická fyzika a termodynamika a kľúčovú úlohu zohráva aj v**

tom, keď hovoríme, že od okolia izolovaný systém telies je v tepelnej rovnováhe (inak

povedané, má v celom svojom objeme konštantnú - rovnakú teplotu), no v skutočnosti atómy nemajú tu istú kinetickú energiu, ibaže tieto drobné mikroskopické fluktuácie okolo strednej kinetickej energie atómov alebo molekúl zanedbávame a tvárimo sa a robíme výpočty, ako keby v celom systéme všetky tieto mikročastice mali jednu a tu istú hodnotu kinetickej energie, rovnajúcu sa strednej kinetickej energii a môžeme byť úplne spokojní, lebo mikroskopické fluktuácie my nijako nepocítíme.

Skús našim čitateľom bližšie priblížiť pojem Štatistická fyzika!

Štatistika fyzika zohrala kľúčovú úlohu aj pri určení priemernej hustoty atmosféry v jednotlivých výškových etapách. Lebo aj v stredoškolskej fyzike sa zvykne uvádzať, že ťažšie molekuly plynu (vzduch je plyn) sa vyskytujú v menších nadmorských výškach (toto nie je všeobecná pravda, lebo molekuly vzduchu sa v skutočnosti správajú ako „rozumne opitý námorník“, inak povedané, **predstavme si na mori nejakú okrúhlu loďku, ktorej námorník si to s opitím sa tak inteligentne vyráta, že jediný, čo je isté, je len to, že sa s loďkou niekam pohne, no ani on sám nevie, ktorým smerom sa pohne,** (či sa pohne doprava, doľava, dopredu, dozadu, alebo ľubovoľným iným smerom, všetky smery sú rovnako pravdepodobné, no isté je, že pri každom kroku sa pohne len jedným z nekonečno možných smerov). Práve molekuly vzduchu, (podobne ako aj všetky ostatné plyny), sa správajú ako „rozumne opití námorníci“ (ale v 3 rozmeroch), lebo ani sama molekula vzduchu to nemá vopred stanovené, ktorým ľubovoľným smerom sa pohne (isté je len to, že nejakým smerom sa pohne). Aj keď sme v uzavretej miestnosti, to sa nám iba zdá, že vzduch okolo nás je v pokoji, v skutočnosti sa molekuly vzduchu náhodne zrážajú, a to v priemere takými veľkými rýchlosťami, že jedna molekula sa behom jednej sekundy stihne zraziť s rádovo miliardou okolitých molekúl vzduchu (predstavme si, že všetci ľudia na zemi by sme boli týmito molekulami vzduchu a

vznášali sa vo voľnom priestore a náhodne do seba narážali a behom jednej sekundy by v priemere každý jeden z nás dal facku všetkým ostatným ľuďom na svete (t.j. cca 7-miliard ľudí). S koľkými sa jedna molekula presne zrazí, to je vec len čírej náhody. Práve z tohto dôvodu nečakane prudké výkyvy počasia, vymykajúce sa predpovediam, sú náhodné a takisto na základe štatistickej analýzy počasi na viacerých miestach skúmanej lokality naraz a takisto aj na základe štatistickej analýzy pohybov vzdušných prúdov, rozdielov teplôt (sme v makrosвете, takže pojem teplota môžeme smelo používať), rozdielov tlakov, oblačnosti a vlhkosti v jednotlivých lokalitách, rozumný meteorológ pri zhotovení predpovedi počasia len povie, že s najvyššou pravdepodobnosťou bude v tieto dni takéto počasie, ale nesmie povedať, že so stopercentnou istotou bude takéto počasie. Zopárkrát sa stalo, aj sa to môže stať aj tej najskúsenejšej skupine meteorológov, že predpoveď počasia vyjde totálne „na figu“ (pritom pracujú najprecíznejšie, ako len môžu). Tieto situácie len podporujú teóriu „opitého námorníka“. To, čo platí pre vzduch, analogicky platí aj pre všetky ostatné plyny (napríklad, keď opekáme, molekuly z ohňa sa uvoľňujúceho dymu sa náhodne šíria ľubovoľnými smermi, hlavne, keď je praktické bezvetrie, je len otázkou čírej náhody, na akú stranu v konkrétnom časovom okamihu presne pôjde dym). Tu by sa bežný sedliacky rozum mohol zamyslieť nad otázkou: „Ako je možné, že podľa doterajších fyzikálnych znalostí sa nedá predpovedať, kde sa ktorá molekula pohne, a že to je len vecou čírej náhody, kde sa pohne? Veď náhoda je len našou subjektívnou ilúziou, napríklad v momente, keď hodíme hracou kockou, to je len náš subjektívny pocit, že vôbec nie je isté, aké číslo na kocke padne, ale objektívne sa to dá pomocou Newtonových pohybových zákonov presne predpovedať podľa toho, pod akými uhlami a v akej výške nad zemou je kocka v momente hodu natočená.“ Chyba tohto bežného sedliackeho rozumu je v tom, že na úrovni mikrosвета sa začína rodiť nová fyzikálna teória, opisujúca reálny svet, a to je Kvantová mechanika.

Nesplniteľné želania

Rebeka Orbanová, 2.OA

Malý tvor, človečik ako ja - na kolieskach,
môže všetko precítiť iba v myšlienkach.
Mám dlhú listinu želaní a prianí,
no človek o tom iba dúfa a sníva.

Tá listina je plná nesplniteľných túžob,
s ktorými pôjdem raz i za hrob.
Pozerám sa na nočnú oblohu
a v duchu mám prianie cez padajúcu hviezdu.

Márnim, trpím celý môj život na zemi,
prečo práve ja som inak obdarená,
ako ostatní?

Sťažujem sa na hviezdy,
pri zamyslení mi z očí vyhrkli slzy.
Každá kvapôčka slzy
prejavuje môj bôľ na srdci.

Nikdy som necítila
krok bosou nohou do prírody.
Nikdy som necítila
ani slzičku vody padajúcu na moje nohy.

Nikdy som necítila
bolesť, zimu a teplo na nohách,
vždy som kráčala naslepo po ich stopách.

Nikdy som nevedela,
ako človek môže chodiť iba tak jednoducho,
keď mne nohy pracujú za sto koní,
ani tak nie pokročiť...
Nikdy som nevedela stáť rovno ako vojačik,
moje nohy sú krivé ako špagátik.

Nikdy som nekopala do lopty a do brány,
ako to robí každé dieťa zo srandy.
Nikdy som nevedela, ako sa tancuje,
keď je moje telo schopné iba na trsanie.

Nikdy som nemala deň bez bolesti,
ale viem, že to je náponeda do budúcnosti.
Nikdy som nebola zdravá ako rybička,
každá liečba ma iba posilnila.

Nikdy som nebola geniálnym človekom,
čo žiadnu chybu v sebe nemá,
preto sa snažím každým rokom
nájsť schopnosti, čo v sebe mám.

Smola je mýtus

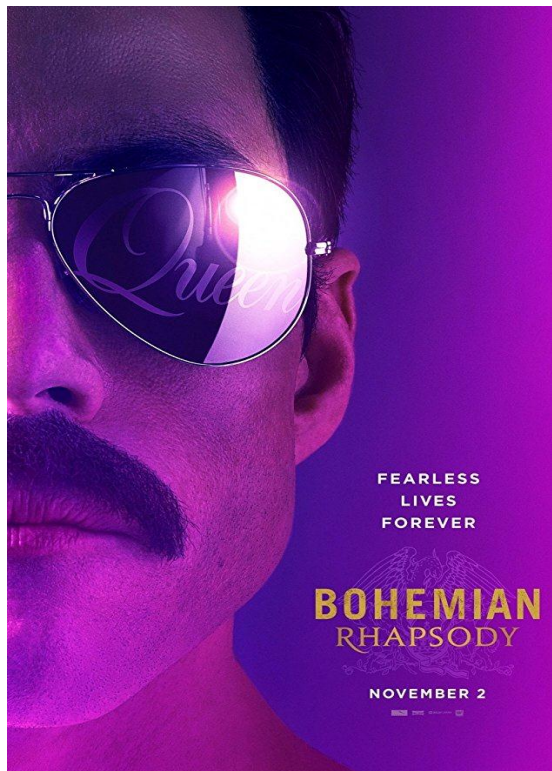
Napísal: Tibor Šimek, 6.A

Ráno som sa zobudil a hovorím si: „To bude zase deň...“ Tak som vstal a išiel som sa pripraviť. Ja ráno nejedávam, lebo ma bolí brucho. Prišiel som na zastávku a uvedomil som si, že mi prestala platiť električenka. Tak som si išiel kúpiť lístok do obchodu. Hovoril som si: „Dobre, že som si privstal, lebo by som to nestihol.“ Ale, ako je u mňa zvykom, vždy ma niečo zastaví a som len tak-tak v škole o 8:00. Keď som prišiel do obchodu tak som si vypýtal lístok. Tá pani, ktorá tam bola, bola závislá na mobile. Keď som si vypýtal lístok, tak mi povedala: „Hneď, hneď, chlapče.“ Po chvíľke som sa zase spýtal, že či mi ho teda predá. A ona na to zase: „Hneď, hneď, chlapče.“ Po pol hodine mi ho nakoniec vytlačila, ale keď som vyšiel von, tak mi ho odľúkol vietor. A už som nemal na ďalší lístok, tak som išiel pešo. Vravnel som si: „Aspoň trochu schudnem a budem na čerstvom vzduchu.“ Pozeral som sa na autobus a povedal som si: „Tí ľudia nie sú na čerstvom vzduchu. Možno by si mohli zo mňa brať príklad a urobiť niečo pre svoje zdravie...“ Do školy som prišiel o 8:00. V škole som sa, bohužiaľ, pohádal, a tak som po vyučovaní zmeškal autobus. Keď som sa dostal domov, tak som si šiel spraviť úlohy. Tie sa mi ale vôbec nedarilo spraviť. Tak som si povedal, že pôjdem spať a spravím si ich ráno. Báľ som sa, že budem mať nočné mory, tak som sa snažil byť hore, ale nakoniec som zaspal. Mal som aj sen. Tento sen bol takýto: išiel som zo školy a uvidel som letiaceho motýľa. Tak som ho nasledoval až ku kamzíkovi. Potom tam bol portál. Vábilo ma tam ist. Keď som tadiaľ prešiel, tak motýľ robil *mee-mee* a kamzík robil *švih-švih-švih*. Ja som sa zobudil a odvtedy sa mi začalo v živote dariť. Všetko sa obrátilo na dobré - udobril som sa s kamošmi a tak ďalej. ☺

KINOTIP

BOHEMIAN RHAPSODY

Pripravil: Samuel Béreš, 3. G, foto plagátu: web

Queen je slávnou rockovou kapelou, ktorá vyhrala množstvo hudobných ocenení a získala si srdcia fanúšikov po celom svete svojimi legendárnymi pesničkami ako *We Will Rock You*, *We Are the Champions* alebo *Radio Ga Ga*. Žiaden filmár z Hollywoodu nenatočil príbeh o jej zrode, až kým sa toho neujal Bryan Singer, režisér známych filmov ako *Zvyčajní podozriví*, *X-Men* alebo *Valkýra*.

Ako každý film o hudobnej skupine, náš príbeh sa začína od momentu, kedy štyria mladíci si založia vlastnú kapelu. Zo začiatku sa im nedarí, avšak postupom času sa stávajú najväčšími hudobnými celebritami na svete. Zatiaľ čo získavajú popularitu, ich frontman Freddie Mercury (Rami Malek) bojuje so svojou homosexualitou a vyvoláva konflikty s nimi. Je iba na ňom, aby prekonal svojich vnútorných démonov a napravil vzťahy skôr kým nebude príliš neskoro.

Celá snímka má charakter obyčajného životopisu, ale ponúka skvelé hudobné momenty, ktoré dokážu

vtiahnuť diváka priamo do diania filmu a ohúriť ich svojou veľkoleposťou. Platí to hlavne pri scéne vytvorenia pesničky *Bohemian Rhapsody* a koncertu *Live Aid*. Tie patria medzi zlaté vrcholy filmu. Humorné sekvencie s členmi kapely a romantická linka medzi Freddieom a jeho celoživotnou láskou fungujú rovnako výborne ako srdcervúce momenty. Jediná vec, s ktorou som nespokojný, je nedostatočné zobrazenie Freddieho temnej stránky. Mne osobne by mi nevadilo, keby tvorcovia viac toho ukázali. Aspoň by to obohatilo divákov.

Najväčší potlesk z hereckého obsadenia si zaslúži Rami Malek. Ten napodobnil excentrické pohyby Mercuryho bezchybne a bravúrne zachytil jeho drzú povahu vďaka svojej charizme a odhodlanosti. Herci hrajúcich členov kapely a ostatných postáv nezaostávali za Malekovým výkonom a podali slušný výkon.

Pesničky od Queenu navodzujú správnu atmosféru, dostávajú sa ľahko pod kožu a okamžite vyvolávajú nutkanie si zaspievať slávne hity. Okrem hudobnej stránky chválím kameru Newtona Thomasa Sigela a strih Johna Ottmana.

Samotnému režisérovi sa podarilo natočiť snímku nielen o hudobnej kapele, ale aj o prekonávaní veľkých prekážok vo verejnom a súkromnom živote. Vďaka tejto téme, nesmrteľnej hudbe a legendárnej postave sa *Bohemian Rhapsody* stáva jeden z najpodarenejších filmov svojej dekády. Odporúčam ho vidieť tým, ktorí preferujú buď skladby od Queenu, alebo biografické kúsky o slávnych osobnostiach.

Odporúčame vidieť!!!

EXKLUZÍVNY KVÍZ O KAPELE QUEEN A SAMOTNOM FILME

1) Kde sa narodil vokalista Queenu Freddie Mercury a aké bolo jeho vlastné meno ?

- a) v Iraku ako Faheed Boolsay
- b) v Zanzibare ako Farrokh Bulsara
- c) v Indii ako Rajah Gupta
- d) v Anglicku ako Phillip Smith

2) Ktorí členovia tvorili zoskupenie Queen ?

- a) Tim Staffell, Freddie Mercury, Roger Taylor, Brian May
- b) Phil Collins, Brian May, Freddie Mercury, John Deacon
- c) John Deacon, Doug Bogie, Roger Taylor, Freddie Mercury
- d) Freddie Mercury, Roger Taylor, Brian May, John Deacon

3) Kde napísal Freddie Mercury pesničku Crazy Little Thing Called Love ?

- a) na záchode
- b) v kuchyni
- c) vo vani
- d) v hudobnom štúdiu

4) Pôvodne kapela nechcela vydať pieseň Another One Bites the Dust. Ktorý svetoznámy spevák ju nakoniec presvedčil o opaku?

- a) Michael Jackson
- b) Elton John
- c) David Bowie
- d) Bob Marley

5) Spevák Mercury mal rozoznateľný hlas, ktorý presahoval cez:

- a) 4 oktávy
- b) 2 oktávy
- c) 3 oktávy
- d) 5 oktáv

6) Ktorý herec bol zvažovaný do role Mercury predtým, než ju získal Rami Malek ?

- a) Aidan Turner
- b) Hugh Jackman
- c) Sacha Baron Cohen
- d) Kit Harrington

7) Koľko Oscarov vyhral film Bohemian Rhapsody a v akých kategóriách ?

- a) 2 Oscary za najlepší film a najlepší adaptovaný scenár
- b) 3 Oscary za najlepšie kostýmy, masky a kameru
- c) 1 Oscara za najlepší výkon vo vedľajšej úlohe
- d) 4 Oscary za najlepší výkon v hlavnej úlohe, strih, mix zvuku a strih zvuku

8) Ktorá herečka hraje Mary Austinovú, celoživotnú lásku Freddieho Mercuryho, a zároveň tvorí s Ramim Malekom hollywoodsky pár?

- a) Emma Watsonová
- b) Lucy Boytonová
- c) Florence Pughová
- d) Anya Taylor-Joyová

Šprávne odpovede: 1b, 2d, 3c, 4a, 5a, 6c, 7d, 8b

ZÁBAVA

Zdroj obrázkov: kniha Find 5 Fejl, dostupná v sieti obchodov Flying Tiger Copenhagen

Nájdi 5 rozdielov!

PERLY (nielen) ZO ŠKOLSKÝCH LAVÍC

Zozbierala redakcia, Matej Horváth, III.G a Kristína Froncová, I.G

4.G, z maturitnej práce:
... najviac však ľudí trápi
chronologický stres...

Na hodine SJL v EOOS:
Ako sa volal Erik Maria
Remarque, ak jeho priezvisko
je len pseudonym a hlásky
originálneho mena sú odzadu?
Remarque Erich Maria?
Kremarér?
Kamare?
Kramár? ... Maroš Kramár?

Hodina nemčiny, III.G –
hádanie povolání:
p. Šreinerová: Strihám vlasy.
Samo: Takže ste „die Kellnerin“
(časníčka)!

Hodina nemčiny, III. G – ústna
odpoveď:
Samo: Die Kindergärtnerin
bastelt die Kinder. (Učiteľka v
škôlke tvorí deti.) – správne to
malo byť „Die Kindergärtnerin
bastelt etwas mit den

Kindern.“ (Učiteľka v škôlke
niečo tvorí s deťmi.)

III. G – hodina nemčiny:
Samo: Ako sa povie stolný
tenis? Tafeltennis? (Tafel je
tabuľa, stôl je Tisch)

III. G – (ďalšia) hodina
nemčiny:

Samo: Matterhorn? Materská
hora? (Matterhorn je názov
vrchu vo švajčiarskych Alpách,
ktorý, aj keby sme ho veľmi

chceli preložiť, by určite neznel ako „materská hora“)

III. G – rozprava o filmoch...
Samo: ...Obchod na Korzike...
(Obchod na korze)

Vedeli ste, že... Samo z III. G si mylí dataprojektor (prístroj, ktorý premieta obraz na plátno/bielu tabuľu) s reproduktorom? Ten istý Samo si tabuľu (na ktorú píšeme kriedou) mylí (okrem stola) aj s tabuľkou (ktorú si narysujeme do zošita či do Excel-u)?

Sedí policajt na lavičke v parku a usedavo plače. Prisadne si k nemu babka a pýta sa ho, prečo plače.

„Stratil sa mi služobný pes!“

„Však on trafi na stanicu, uvidíte.“

„On áno, ale čo ja!“

Dekan lekárskej fakulty sa pýta na skúške študenta:

„Ale skutočne úprimne nám povedzte, prečo ste sa rozhodli študovať medicínu?“

„Ale ocko, nezačínaj zase!“

Vnučka sa pýta dedka:

„Dedko, ako zistím, že som opitá?“

Dedko sa pozrie cez okno a hovorí: „Keď uvidíš tamtie dva stromy ako štyri.“

„Dedko?“

„Čo?“

„Je tam len jeden strom!“

„Sestra má žltáčku.“

„Tak choď domov, aby si nás nenakazil.“

Po týždni v škole: „Sestra je už zdravá?“

„Neviem, ona je v Austrálii.“

„Ocko, kúp mi počítač!“

„A čarovné slovo?“

„To je neuveriteľné, dnes je už všetko zaheslované.“

„Sestra, prečo budíte toho pacienta!“

„Ja som mu zabudla dať prášky na spanie!“

„Ujo doktor, budete mi sadrovať obe nohy?“

„Nie!“

„Tak prečo mi sadrujete tú zdravú?“

„Pán doktor, dajte mi nejaké lieky proti chamtivosti, ale veľa, veľa!“

Oznam v malom švajčiarskom mestečku: Prosíme vás, jazdite opatrne. Lekár aj hrobár sú na dovolenke.

Dežo počas skúšky na vodičsky preukaz nezastal na stopke.

Policajt sa pýta: „Aká to bola značka?“

„Hliníková, vrátíme sa?“

V Bratislave na stanici sa dobýja Pražan na WC. Zúrivo búcha na dvere a volá:

„Je tam niekdo? Je tam niekdo?!”

Zo záchodu sa flegmaticky ozve: „Prepánajána, kto by tu jedol?“

Ak tí padne mobil do čaju, máš - T-mobile.

Ak do vody, máš - Vodafone.

Ak ho rozlomíš, máš – óóó, dva!

Pár slov na záver...

Niečo sa končí a niečo sa začína...

Tieto slová z textu hymny prvej slovenskej SuperStar Teraz je ten správny čas mi znejú v ušiach, keď pár dní po pôvodne plánovanom termíne vydania letného Mokyho píšem tieto riadky.

V posledných dňoch sme sa opäť dostali do obdobia, kedy vyhasína viac „známych životov“, ako obvykle (za všetkých spomeniem známeho českého herca Václava Postráneckého, známeho napr. z legendárnej komédie *S tebou mě baví svět* či zo seriálu *Vinaři*, či nášho bývalého skvelého učiteľa, hokejbalistu a trénera slovenskej hokejbalovej reprezentácie, pána Dušana Danka – nech je (nielen) im obom zem ľahká), no ďalšie „celebrity“ rýchlo vyplňajú miesta po tých predošlých (nedávno narodený princ Archie, syn britského princa Harryho a jeho manželky Meghan Markleovej, vojvodu a vojvodkyne zo Sussexu) – to je ten, niekedy milosrdný, inokedy krutý, kolobeh života...

My, (zatiaľ ešte) členovia redakčnej rady nášho Mokyho, sa síce na druhý svet zatiaľ nepoberáme, ale predsa len sa s našimi funkciami budeme čoskoro musieť rozlúčiť – maturity (resp. záverečné skúšky) sa neúprosne blížia... Nuž, ja len dúfam, že sa nám podarí nájsť za seba takých nasledovníkov, ktorí úroveň tohto tlačového média (v kútiku duše pevne verím, že už od ďalšieho čísla) podvihnú ešte vyššie, ako sme to už dokázali my, a teda po nás preberú pomyselné žezlo tak dôstojne, ako sa len dá!

Chcel by som sa týmto poďakovať všetkým prispievateľom, s ktorými sme za posledné dva školské roky spolupracovali, za ich úžasné príspevky, ďalej ďakujem svojim „priamym podriadeným“, členom redakčnej rady - Samovi, Oskarovi a Mišovi - za skvelé nápady, ako Mokyho čo najviac vylepšiť, a v neposlednom rade ďakujem aj PaedDr. Daniele Bauerovej, ktorá sa taktiež na každom vydaní Mokyho podieľala veľkým kusom svojej práce – občas možno aj väčším, než by mala... ☺ Všetkým vám patrí jedno veľké **ĎAKUJEM!**

Matej Horváth

V ĎAKUJEME ZA VŠETKO

S hlbokým zármutkom Vám oznamujeme, že
v pondelok 6. mája 2019 nás navždy opustil náš kolega,
priateľ, ale hlavne otec rodiny

Mgr. Dušan Danko.

Posledná rozlúčka sa uskutoční
v utorok 14. mája 2019 o 13:15 hod.
v priestoroch obradnej siene krematória v Bratislave.

7x majster SR ako
hráč Ružinova

2x majster sveta
ako hráč

2x majster sveta
ako tréner „20-ty“

1x striebro z MS
ako hráč

3x bronz z MS
ako hráč

1x bronz z MS
ako tréner
„20-ty“

Nespočet hodín zdravotnej telesnej
výchovy, biológie, chémie atď.
odúčených u nás na Mokrohájskej

...nikdy na Vás nezabudneme!